Hayat

SAYI: 36
30 AĞUSTOS 1962
125 KURUŞ

u sayıda :

20, 21, 22 ve 23. sayfalarda)

962-63 *sonbahar ve kış*
odasının ilk kreasyonları

Herşeyde evvelâ

Güven

aranır!

Doktorunuza nasıl güveniyorsanız, paranızı emanet ettiğiniz müesseseyi seçerken de evvelâ GÜVEN ararsınız.

Halkımızın tasarruflarını en fazla emanet ettiği, dolayısiyle en fazla güvendiği Banka Türkiye İş Bankasıdır.

SİZ DE İş Bankasına güvenenlerin arasına katılınız. Tasarruflarınızı İş Bankasına yatırmakla, paranızı hem emniyet altına alır... hem de en iyi şekilde değerlendirirsiniz.

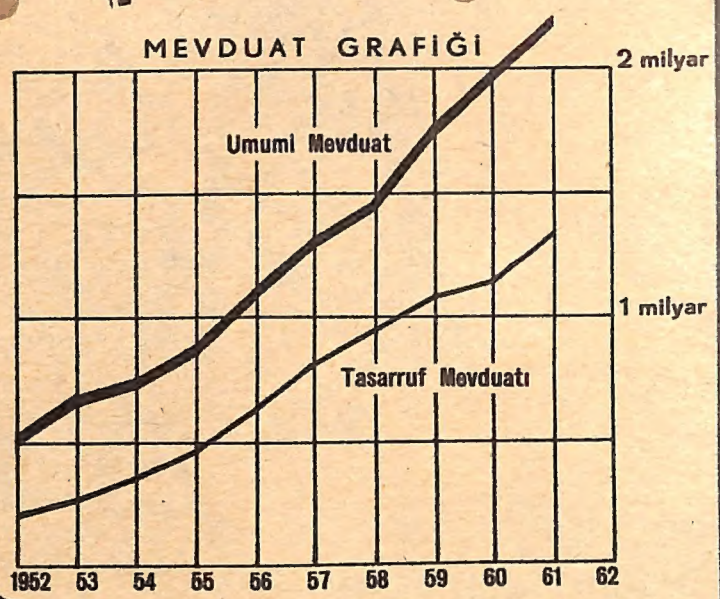

T Ü R K İ Y E İ Ş B A N K A S I

paranızın... istikbalinizin emniyeti

FAAL - 4655 - 451

Bu mecmua «Basın Ahlâk Yasası» na uymağı kabul etmiştir.

MYLENE DEMONGEOT

(Fotoğraf: Kaiserpresse)

HAFTALIK MECMUA

YIL: 7 SIRA No.: 308
SAYI: 36 CİLT: II 1962

SAHİBİ : Şevket RADO

Telefon : 22 52 50

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
Telefon : 22 29 19

BU SAYIDA MESUL MÜDÜR :
Sadun ALTUNA
Telefon : 27 44 02

BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar sokak 22, İstanbul.

SANTRAL : 22 48 88

Ankara Bürosu: İzmir Caddesi 7/18, Yenişehir.
Telefon : 10 67 24

MUHASEBE VE ABONE :
Çatalçeşme sokak, Aydınlık Han, Kat 2. Cağaloğlu - İstanbul. Telefon: 27 49 52

TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.

ABONE ŞARTLARI :

(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.

Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
Kıbrıs'ta satış fiyatı: 100 mil.

Subscription Rates:
One year $ 11.—
Six months $ 5.50

to be paid through Central Bank of Turkey. Postage by regular mail is included. Postage by air mail at extra charge for individual countries.

YENİ İLÂN TARİFEMİZ:

İç sayfalar (Siyah-beyaz)
Tam sayfa ..... 5000 Lira
1/2 » ..... 2500 »
1/4 » ..... 1250 »

	Bir renk ilâvesiyle	İki renk ilâvesiyle
Arka kapak ...	6000	6500 Lira
Tam sayfa	5500	6000 »
1/2 »	3000	3500 »
1/4 »	1500	1750 »

Çok renkli
Arka kapak ..... 7500 Lira
İç sayfalar ..... 7000 »
1/2 sayfa ..... 4000 »

Not: Mecmuamızda çıkacak ilânların orijinalleri neşir tarihinden üç hafta evvel idarehanemize teslim edilmelidir.

Tatilini İtalya'da geçirmekte olan Bayan Kennedy, kızıyla beraber Conca Marina plâjına gelirken çok neşeli görünüyordu. Bayan Kennedy, beyaz pantolon ve çizgili orijinal bir triko blûz giymişti.

Amerikada Fırtına Yaratan

İtalya Tatili

Beyaz Saray'ın güler yüzlü ev sahibesi Bayan Kennedy, son günlerde basında çeşitli dedikodulara mevzu teşkil etmeye başladı. Cumhurbaşkanı Kennedy önemli dünya meseleleriyle uğraşırken, eşinin onu yalnız bırakıp İtalya sahillerinde eğlenmeye gitmesi, Amerikada hiç de iyi karşılanmadı. Amerikalılar, kendi memleketlerinde bir sürü sayfiye şehri varken, Bayan Kennedy'nin kalkıp İtalya'ya gitmesini doğru bulmadılar. Hele ikide birde kocasını bırakıp Avrupada gezmesi, Amerikanın muhafazakâr ev kadınlarını kızdırıyor. "Bir kadının yeri, kocasının yanıdır" diyorlar.

Bayan Kennedy ise, şimdilik bu dedikoduların, tenkidlerin hiç birîsine aldırmıyor. Sırtı, yarı beline kadar açık, yeşil bir mayoyla Akdenizin ılık sularında yüzüyor. Genç kadın bundan önceki gezilerinde çocuklarını Sarayda bırakmıştı. Bu defa Kızı Caroline'i de yanına aldı. Fakat gene tenkidlerden kendini kurtaramadı.

Caroline, kuzini Anna Radziwill'le kauçuk sandalda denizin tadını çıkarırken annesi de sandalı biraz geriden takibediyordu...

Bayan Kennedy, denizde Esther Williams'vâri gösteriler yaptıktan sonra karada bulunan halkı selâmlıyor.

Ağustos Ayı İçinde Olanlar

BİNBAŞI ANDRIAN NIKOLAYEF

ALBAY PAVIL POPOVIÇ

Fezada Buluştular

Rusların son denemelerinde iki feza gemisinin bir araya getirilişi, aya seyahat projesinin ilk merhalesi olarak vasıflandırılmaktadır. Böylece batılı uzmanlar ay yolculuğunun gerçekleştirilmesinin birkaç sene daha öne alındığını ileri sürüyorlar

AĞUSTOS ayı içinde Sovyet Rusya iki önemli feza denemesi daha yapmış bulunuyor. Amerika ve Rusya arasındaki feza yarışmalarının böyle münavebe ile ve merhaleli olarak devam edeceği anlaşılmaktadır. Geçen defa da Rusyanın başarısından bir müddet sonra, Amerika bu sahada bir hamle daha yapmıştı. Başkan Kennedy'nin ifadesine bakılırsa, çok yakın bir gelecekte Amerika bütün dünyaya bazı sürprizler hazırlıyacaktır. Rusya çalışmaları çok gizli tutmakta, iş olup bittikten sonra ilân etmektedir. Buna karşılık Amerika yapacağı denemeleri tatbikat sırasında, hattâ daha da önce haber veriyor. Önce bir taraf hamle yapıyor. Bunu öbür tarafın bir başarısı takip ediyor. Anlaşılan bu rekabet hep böyle devam edecek. Taraflardan birinin erişilmiyecek kadar ileri gidip öbürünü geride bırakması pek düşünülemez. Birinin yaptığını öbürü de başarmaktadır. Ancak hedefe ilk vâsıl olan birinciliği alacaktır.

Son Sovyet denemelerinin en önemli tarafı, bu tatbikatın Aya seyahat projelerinin birinci merhalesi olarak vasıflandırılmasıdır. Zira, bu başarıdan sonra Aya ve diğer seyyarelere yapılacak feza uçuşlarında, feza gemilerinin Arz dışına çıktıktan sonra mahrekte devrederken, Arzdan atılacak takviye roketleriyle buluşmaları ve bu roketler vasıtasiyle daha uzaklara yol almaları mümkün olacaktır.

Sovyetlerin fezaya gönderdikleri Vostok 4 isimli ikinci feza gemisi mahreke girdiği zaman bir gün evvel atılan Vostok 3 gemisine evvelâ yüz kilometre yaklaşmış ve astronot geminin içindeki kontrol cihazlarını kullanarak mesafeyi azaltmış, diğerinin yanına gelmiştir. Bu uçuş vaziyetinde iki astronot hem birbirlerini görmüş, hem de radyo vasıtasiyle konuşmuşlardır.

Bu tecrübe feza gemilerinin havada birleşmelerinin imkân dahiline geldiğini göstermektedir. Bu suretle Aya yolculuk tecrübesi için tahmin edilen mühlet birkaç sene daha kısalmış olmaktadır.

Aya seyahat buna göre pek muhtemelen 1970 senesinden evvel tahakkuk edecek veya seyahat denemesi yapılacaktır. Mühim olan cihet şudur. Gerek Amerika ve gerek Rusya, Aya bir feza gemisi gönderebilecek teknik imkânlara sahiptirler. Ancak feza gemisinin Aya doğru giderken ne gibi şartlara mâruz kalacağı meselesi tecrübeyi geciktirmektedir.

32 yaşında ve bekâr olan Rusyanın üçüncü Feza pilotu Binbaşı Nikolayef Karadeniz kıyılarındaki bir plâjda tatil yapıyor (üstte). Dört feza pilotu Nikolayef, Popoviç, Gagarin ve Titof yan yana (altta) görülüyor.

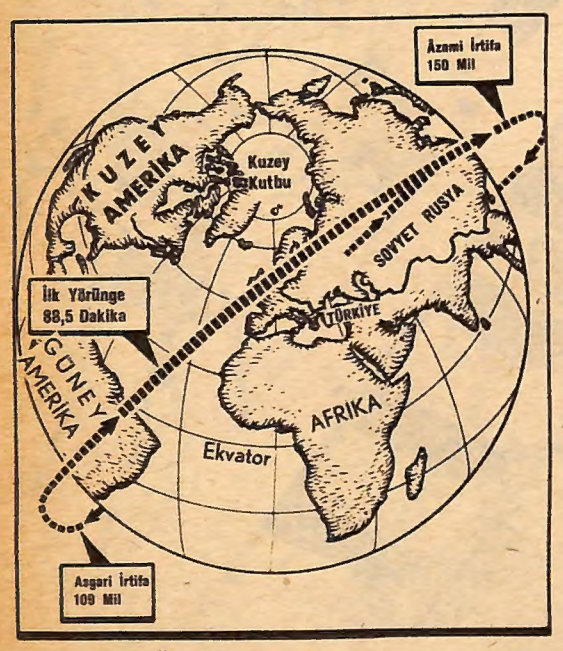

Üstteki harita iki Rus feza gemisi Vostok 3 ile Vostok 4'ün Dünya etrafında takip ettiği yörüngeyi göstermektedir.

Margaret Bir Memlekete İstiklâl Verdi...

300 yıl boyunca İngiltere'nin küçük bir müstemlekesi olan Jamaica nihayet bağımsızlığına kavuşmuş bulunuyor. Çiçeği burnunda cumhuriyetin yeni millî marşını dinliyen ilk önemli şahsiyet, Margaret oldu. Sevimli Prenses, ablası Kıraliçe Elizabeth'in temsilcisi olarak, eşi Snowdon Kontu ile birlikte Jamaica'ya ayak bastığı vakit yüz binlerce yerli; «Yaşasın memleketimize istiklâl veren Prenses Mangaret» diye bağırdı... Yanda, Prenses Margaret, Jamaica Cumhurbaşkanı ve Tony (Snowdon Kontu) merasim kıtasını teftiş ederken, altta ise resmi geçit esnasında şeref tribünü görülüyor.

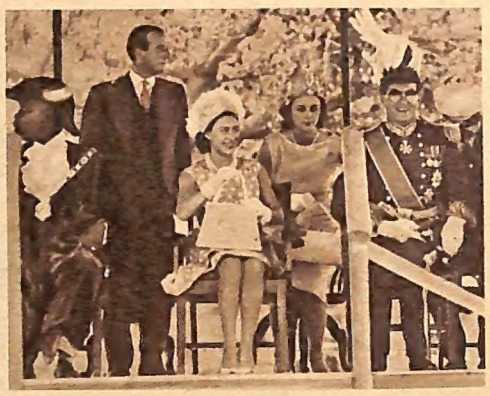

Kılıç - Kalkan Ekibimiz Holânda'da

Her yıl Holânda'nın Arnhem kasabasında yapılan «Milletlerarası Askerî Müzik Şenliği» bu sene çok parlak geçti. NATO'ya mensup birçok devletlerin gönderdiği bandolardan başka gene 15 NATO memleketinden katılan karma bir borazan takımı festivale değişik bir renk verdi. 600 kişilik karma bando ile her devletin yaptığı ayrı gösterilerden başka, Türkiyeden katılan Kılıç-Kalkan Ekibinin oyunları tezahürata yol açtı.

İngilterenin tanınmış modellerinden Vera'nın soyadı «Day» yani «gün» olduğu halde, meslek icabı gün ışığına çıkarak yanması yasak edilmiştir. Kontrata göre beyaz tenini ancak atelye reflektörleri aydınlatır.

Türk sopranosu Leylâ Gencer, Verona'nın ünlü Arena'sında «Maskeli Balo» operasında Amelia rolünü başarı ile oynadıktan kısa müddet sonra bu 25 000 kişilik tarihi tiyatro bir yangın neticesinde hasara uğradı.

4 VİLLÂ
50 HALI
100 KİLİM

Hayat'ın büyük ikramiyeleri

6. kupon 32. sayfamızda

Sohbet KÖŞESİ

İNANMAK BİR İHTİYAÇTIR

TECRÜBELİ doktor hastasının kendisine inanmadığını farketmişti. Onun perişan haline acıyarak baktı ve dedi ki:

«Size şimdi bazı ilâçlar vereceğim. Fakat şunu da söyliyeyim ki bu ilâçlardan fayda görmeniz bana inanmanıza bağlıdır. Eğer bana inanmıyorsanız ilâçları boş yere almayınız; çünkü size hiçbir fayda temin etmiyeceklerdir.»

Tecrübeli doktor bu sözleriyle, iyi etmekten ibaret olan mesleğinin en can alacak noktasına dokunuyordu.

Şu muhakkak ki inanmak bir ihtiyaç, insanlar için başlı başına bir ilâçtır; nitekim bazan başka bir ilâca ihtiyaç göstermeden insanı iyi eder: Senelerce kötürüm kalmış, bütün doktorların tedavi uğrunda sarfettikleri gayretlere rağmen ancak koltuk değnekleriyle ayaklarını sürüyebilmiş bir hasta, Efes'teki Meryem Ana Çeşmesinden su içerse iyileşeceğine inanmış, sedye içinde oraya götürülmüş, suyu içtikten iki gün sonra koltuk değneklerini atarak yürümeye başlamıştır.

Bu, suyun değil, inanmanın bir harikasıdır.

Bir emniyetin var olduğuna inandığınız zaman, o emniyet olmasa bile, siz, varmış gibi tam bir emniyet içinde yaşarsınız. Diyelim ki sizin bir miktar paranız var. Yoksa bile inşallah olur. Siz bu parayı kara günler için bir emniyet olarak dolabınızın bir köşesine yerleştiriyorsunuz. Orada, o paraya kimsenin dokunmıyacağından emin olduğunuz için de bir daha orada mı diye bakmıyorsunuz. Aradan bir sene geçiyor. Günün birinde paraya ihtiyacınız oluyor. Dolaptan almıya gidiyorsunuz. Bir de bakıyorsunuz ki para orada yok! Hem de ne zamandan beri yok? Parayı oraya koyduğunuzun ertesi günü biri gelip çalmış parayı! Ama siz tam bir sene, paranızın orada durduğuna inandığınız için, on paranız olmadığı halde, kara günlerinde sarfedilecek bir miktar parası olan bir insanın huzur ve emniyeti içinde yaşadınız.

Bu emniyeti, bu rahatlığı size temin eden ne idi biliyor musunuz? Sadece inanmak! Para değil, inanmak! Çünkü para orada mevcut değildi.

Inanmak saadetin kaynağıdır. Nerede bir inanç varsa orada saadet vardır. Işinizin, istikbalinizin iyi olacağına inanırsanız işiniz de istikbaliniz de iyi olur. Inanmazsanız iyi olmaz, her gün daha kötüye gidersiniz. Çünkü ruhunuz inanmanın verdiği kuvvetten mahrumdur. O kuvvet olmayınca da doğru dürüst bir şey yapmanıza imkân yoktur.

Hayatta bütün muvaffak olmuş insanlar inanmış insanlardır; bir şeyler başarmışlarsa o inancın verdiği kuvvetle başarmışlardır. Çünkü başarıcı kuvvet yalnız inancın içindeki kuvvettir. Inanmamış insanlarsa şüpheler içinde ürperirler, tükenirler, iyiliğe bir türlü kavuşamazlar.

«Piyangonun bana çıkacağına inanıyorum ama bir şey çıktığı yok!» peki ama piyangonun çekileceği güne kadar içinizde taşıdığınız ferahlık nereden geliyor? Tabiî, inanmaktan geliyor. Çıkmadığı zaman tekrar, çıkacağına inanarak kendinize yeni bir inanç daha temin ediyorsunuz. Eğer piyangonun size çıkacağına inanmasanız bu inancın vereceği ferahlıktan da mahrum kalmaz mısınız?

Piyango, dünyada mevcut olan binbir inanç vasıtasının, belki en eğlencelik cinsinden biridir. Ama siz bir kere yaşamıya, yaşamanın güzelliğine, daha iyi olacağınıza inanınız! Inanmanın kuvvetine inanınız!

«Türkiye mahvoldu» deniyordu, onun kurtulacağına Atatürk inanıyordu. Bu hafta kutladığımız 30 Ağustos Zaferi bu inancın eseri değil midir?

ŞEVKET RADO

Fidel Castro 1959'da Birleşmiş Milletler Genel Kurulu toplantısı için New York'a gittiği zaman ilk gün otelde yer bulamayınca Sovyet Başbakanı kendisini misafir etti.

BUGÜNKÜ DÜNYA

Kübada Neler Oluyor? Neler Olabilir?

YAZAN: NACİ SEREZ

KÜBA'DA General Batista'nın dikta rejimine karşı isyan eden Fidel Castro, Siera Maestro dağlarında çete taarruzlarını idare ettiği senelerde, kendisine diktatörden haber gelmiş ve teslim olduğu takdirde bazı şartlara riayet etmesi kaydı ile affedileceği bildirilmişti. Castro, teklifi reddetti. Mart 1955'te yakın arkadaşlarından Luis Conte Agüero'ya yazdığı bir mektupta düşüncelerini şöyle izah ediyordu: "Batista ve taraftarları Küba'da diktatörlük olmadığını iddia ediyor ve hapisanelerde siyasi mahkûm bulunmaması bunun delilidir, diyorlar. Halbuki bugün hapisaneler siyasi mahkûmla dolu olduğu gibi birçok kimselerin sürgün edilmesi de günlük hâdise haline gelmiştir. Durum böyle iken Küba'da demokratik ve anayasa rejimi mevcudiyetinden bahsedilebilir mi? Batista ve arkadaşları iddiaları ile kendi kendilerini mahkûm etmektedirler."

Castro, başarılı bir ihtilâlden sonra Batista rejimini devirip, 1 ocak 1959'da iktidara geldi. Birkaç ay sonra 21 mayısta verdiği nutukta şunları söylüyordu: "Gayemiz, milleti, diktatörlük usulleri kullanmadan, korku hislerinden, iktisadi ve sosyal müşküllerden kurtarıp hürriyete kavuşturmaktır".

Bu vaitlere rağmen Küba'da durum ihtilâlden hemen sonra Batista zamanından çok daha korkunç bir diktatörlüğe doğru inkişafa başladı. Castro'nun en yakın ihtilâl arkadaşları bile tasfiye ediliyordu. Kurduğu idarenin başına kendisinin seçip cumhurbaşkanı olarak getirdiği Manuel Urrutia, ev hapsine alındı, yerine, Küba Komünist Partisinin eski üyelerinden, Osvalde Dorticos getirildi.

Castro'nun en yakın ihtilâl arkadaşlarından ve ihtilâlin ilerigelen elemanlarından biri olan Binbaşı Huber Bertinez, ihtilâl aleyhtarlığı suçu ile halk mahkemesi tarafından 20 sene ağır hapse mahkûm edildi. İhtilâlden sonra kurulan halk mahkemeleri, komünizm aleyhinde söz söyleyenleri derhal tevkif ettirerek ihtilâl aleyhtarlığı suçu ile mahkeme ediyor, idam veya ağır hapis cezalarına mahkûm ediyordu. 1959 senesi içinde bu şekilde idama mahkûm edilip, kararın bildirilmesinden yarım saat veya bir saat içinde kurşuna dizilenlerin sayısı 400 kişiden fazladır. Ayrıca altı - yedi bin kişi de hapse atılmıştır.

Küba halkı, diktatörlük usullerine başvurulmadan, hürriyete kavuşmadan, ne kastedildiğini anlayınca kurtuluş çaresini kaçmakta bulmuş ve binlerce Kübalı memleketi terketmiştir. Castro, 26 Temmuz Hareketi ismini verdiği isyanı sırasında demokrasi ve hakiki hürriyetten bahsederken, iktidara gelince neden şiddet ve istibdat rejimine yer vermiştir?... Kendisi Marksist ve Komünist olduğunu resmen söylemiş olmasına rağmen, acaba samimî olarak komünist midir? Yoksa komünistlerin elinde çaresiz kalarak, iktidarı muhafaza edebilmek için buna mecbur mu olmuştur?...

Bu suali ileri sürmek için kuvvetli sebepler vardır; Bir kere Castro'nun 26 Temmuz Hareketi siyasi bir parti halinde teşkilâtlanmış bir topluluk olmamıştır. Diğer taraftan Küba'da Komünist Partisi daima en sistemli çalışan ve diğerlerinden daima daha kuvvetli kalan parti olarak devam etmiştir. Castro taraftarları arasında komünist aleyhtarı olanlar bulunduğu gibi, kardeşi Raul Castro ve Arjantin asıllı komünist ihtilâlci Ernest Guevara ve daha birçok koyu komünistler de vardı.

Castro iktidara gelir gelmez komünist olan ihtilâl arkadaşları, hiçbir yerde değişmiyen usullerini tatbik etmek suretiyle, evvelâ idari teşkilâtın en mühim ve kilit mevkilerine komünistleri getirmeye muvaffak olmuşlar, bir taraftan da komünist olmıyanları geniş şekilde tasfiyeye girişmişlerdi. Bu işte kısa zamanda muvaffak oldukları, Küba'nın uzak mesafeye rağmen, bir demir perde memleketi haline gelmesinden anlaşılabilir.

Fidel Castro 12 temmuz 1957'de ihtilâl karargâhından, Siera Maestra beyannamesini dağıttığı zaman, bunda Batista rejimi devrildikten sonra bütün siyasî mahkûmların serbest bırakılacağı, fert hak ve hürriyetlerinin korunacağı ve devlet teşkilâtının ıslah edileceği bildirilmekte idi. İktidara geldikten bir ay sonra, şubat 1959'da ise Castro şunları söylüyordu: "Millet seçim istemiyor, çalışmak istiyor. Evvelâ her fert iş sahibi olsun, okullar, hastaneler yapılsın, iktisadi durum düzelsin de ondan sonra seçim düşünülür".

Castro bu sözleri söylediği tarihlerde Küba Komünistleri iktidara tamamen hâkim oldukları gibi, komünistlerin en korkunç yıkıcı silâhlarından biri olan tedhiş nümayişleri ve karışıklıklar çıkarılmasına alet edilen işçi sendikaları, talebe cemiyetleri, kadın birlikleri, dostluk cemiyetleri vesair gibi öncü teşekküllerin hepsine sızmış ve idarelerini ellerine almışlardı.

Komünist aleyhtarı olan ilk geçici Cumhurbaşkanı Manuel Urritia istifa etmeyi reddedince, Komünistler kendisi aleyhine nümayişler tertip ettirmek tehdidini kullanmışlardı. Komünistlerin kontrolları altına aldıkları teşekküllerin mühimlerinden bir kısmı şunlardır:

Unidad Femenina Revolucionaria (İhtilâlci Kadınlar Birliği) en mühim komünist teşekkülüdür. Reisi Vilma Espin, hem koyu komünist, hem de Castro'nun kardeşi Raul Castro'nun karısıdır. Raul Castro da bugün Küba askerî kuvvetler başkumandanıdır. Bu Kadınlar Birliği, Küba'nın merkezi Havana'da büyük nümayişler tertip etmekle ve bilhassa Kübalı kadınlara ihtilâl ruhu aşılamakla önem kazanmıştır.

Fidel Castro'nun bu vaziyet karşısında başka türlü bir idare, hele demokrasi tatbik etmesine imkân yoktu. Bunu arzu ettiği farzedilse dahi temin edecek kuvvete sahip değildi.

Komünistlerin her şeye hâkim olmalarına rağmen, son zamanlarda Küba'da mühim hâdiseler olmaktadır. Haziran ortasında Havana'ya 110 kilometre mesafede bulunan Cardenyas şehrinde halk isyan etmiş, binlerce insan sokaklarda "Kahrolsun komünistler" diye bağırarak nümayişler yapmıştır. İsyan hareketini bastırmaya gelen polis arabalarının bazıları devrilmiş, polis kuvvetleri ile halk arasında çarpışmalar olmuştur. Ancak Rus T-34 tankları ile gelen kuvvetler tarafından isyan bastırılabilmiş, dört yüz kişi tevkif edilmiştir. Son gelen bazı haberler de Castro ile komünistler arasında anlaşmazlık çıktığından bahsedilmektedir. Castro kendi kurduğu 26 Temmuz hareketi ile Komünist Partisini birleştirmeye çalışmakta, komünistler ise kendi aleyhlerinde kimselerin bulunduğu bu teşkilâtla birleşmeye yanaşmamaktadırlar. Castro'nun bugünkü durumu, ismi dolayısiyle, komünistler için çok faydalı olmaktadır. Bu sebeple iktidardan uzaklaşması da aleyhlerine olur. Castro'nun durumu bu bakımdan sağlam değildir. Komünist olmıyan Kübalıların nefretini kazanmış, bir taraftan da komünistlerin aleti olmuştur.

İhtimaller Nelerdir?

1. **Yeni ayaklanmalar neticesinde veya komünistler tarafından Castro tasfiye edilebilir.**
2. **Castro siyaset değiştirmek suretiyle halkı kendi tarafına çekerek komünistlere cephe alabilir.**
3. **En kuvvetli ihtimal Castro ile komünistler arasındaki ihtilâfın genişlemesi ve açığa çıkmasıdır.**

SİZ NE DERSİNİZ?

KÜBALI KADINLAR GEÇİT RESMİNDE

Küba ihtilâli yıl dönümünde geçit resmine katılan Kübalı kadın öğretmenler sert adımlarla kendilerini seyredenlerin önünden geçiyorlar. Castro rejimi altındaki Küba'da kadınlar fiilen politikaya ve ihtilâle katılır.

AMERİKAYA SIĞINANLAR

Castro rejiminden kaçarak Amerikaya iltica eden binlerce Kübalı vardır. Bu iltica'lar sık sık rastlanan olaylardır. Mülteciler, Castro rejiminin kötülüklerini tecrübe ile anlamış kimselerden meydana gelmektedir.

İstanbulda Prens ve Prenseslerin Mehtap Âlemi

GENÇLER KÖŞESİ — Işıl ışıl bir Boğaziçi mehtabı... Neslişah'ın kızı Prenses İkbal ve arkadaşları...

FOTOĞRAFLAR: İNAL TENGİZMAN

Geçenlerde, İstanbulda misafir bulunan prens ve prenseslerin katıldığı bir mehtap kokteyli verildi. Bu şahane kokteyle, Türk basınından sadece "Hayat" dâvetliydi.

Hemen her yaz, şehrimizin cennet misali Boğaziçi, dünyanın en şöhretli kimselerinin tatillerini geçirdiği bir yer olur. Bilhassa şah, prens, prensesler Boğazın yaz aylarında devamlı misafirleridir. Fakat, geçen hafta içinde ilk defa olarak, Hilton'un Lâlezarında verilmiş bir mehtap kokteyli, bu prens ve prensesleri, Boğazın ruya âleminden ayırıp, onları biraraya getirdi. Gerçekten görülmeye değer giyim ve kuşam zarafeti içinde, biri birinden güzel gruplar, bu müstesna gecede, Boğaziçinden uzak kalmakla beraber, gene de Marmaraya karşı nefis bir mehtap âlemini yaşadılar...

ÜÇLER — Kokteylin saatleri ilerledikçe, zaman zaman köşelerde gruplaşmalar oluyordu. İşte gözlüklü hanımın yanında Prenses Hanzade, karşısında ablasının oğlu Prens Abbas Hilmi ve onun yanında ablası Neslişah, ayak üzeri bir konuşma yapıyorlar...

BİR BAŞKA KÖŞE — Zaman zaman yer ve şahıslar değişiyordu. Meselâ bu defa Esra, eşi Berekât'ın yanında Prenses Fazıla biraraya gelmişlerdi...

AYAKÜSTÜ — Bir ara Kadıköylülerin iyi tanıdıkları Esra (Birgen) ile eşi Prens Berekât Cah, ayaküstü buluşabildiler. Çünkü Berekât Cah, kokteyl süresince büyük iş adamlarından bazı İngilizlerle, mali meseleler konuşmaktaydı. Esra, fırsat buldukça eşini İngiliz dostlarının yanından ayırabiliyordu...

Büyük bir kısmı kendi ağzından olmak üzere

MARILYN MONROE

Hikâyesi

❷

Sarışın bombalık vasfı ömrümün sonuna kadar devam etse bile, bunun bana asla saadet getirmiyeceğini hissediyordum...

FOTOĞRAFÇILAR beni pek beğenmişlerdi. Renkli fotoğraflarımı çekmek için ısrar ettiler. Fakat ben fabrikada çalışan diğer arkadaşlarımın bu işe sinirleneceklerini düşünerek reddettim. Fotoğrafçılardan bir tanesi, siz bu işi bırakıp modellik yapmalısınız, deyip duruyordu.

Adamların bu sözleri zihnimde yer etmişti. Hele modellerin bir saat çalışmaya karşılık beş dolâr aldıklarını duyunca iyice kararımı verdim. Ben fabrikada günde on saat çalıştığım halde bu kadar para kazanamıyordum. Nihayet bir mecmuanın fotoğrafçısıyla tanışıp modelliğe başladım.

Erkeklerin okudukları mecmualarda poz poz resimlerim çıkıyordu. Her seferinde de beni başka bir isimle takdim ediyorlardı. Bir kere Norma Jean Dougherty adıyla takdim ettiler. Bir başka zaman sadece Jean Norman diye bir isim uydurdular. Tabiî isimlerim değişik olduğu gibi pozlarım da değişikti... Meselâ fotoğrafların bir tanesinde, ben mayoyla deniz kenarına oturmuş ucsuz bucaksız okyanusu seyrediyordum. Fakat son derece açık bir mayoyla oturduğum için mecmuayı alan müşterilerin resimde okyanusa bakmayı akıllarına bile getirmeyecekleri muhakkaktı. Ekseriyetle çıplak vücudumu çizgili bir havluyla yarım yamalak örterek poz verdirtiyorlardı bana... Havluların çizgili olmasının sebebi şuydu: Mecmua kapakları renkli basılıyordu. Havludaki çizgiler değişik renklerde basılınca göze güzel görünüyordu...

Zamanla yaptığım işin pek de güzel bir şey olmadığını anlamıştım ama çaresizdim. Kocamdan yeni ayrılmıştım. Bir daha fabrikaya dönmeme imkân yoktu. Bana yardım edecek bir kimse de olmadığına göre kendi kendime hayatımı kazanmak zorundaydım. Benim gibi tahsilsiz bir kadına verilecek iş ne olabilirdi. Fotoğrafçıların karşısında durmadan poz vermeye de alışmıştım zaten... Eğer o sıralarda Howord Hughes, mühimce bir kaza geçirmeseydi, belki de hep model olarak kalacaktım.

Meşhur film âmili Howard Hughes'in kaza geçirmesiyle modelliğim arasında ne gibi bir bağ olabilir diye sormak içinizden geçer belki... Anlatayım. Howard Hughes, hafif bir kaza geçirmiş, bir müddet hastanede yatmak zorunda kalmıştı. Yatakta canı sıkılmasın diye piyasada ne kadar mecmua varsa hepsini aldırıp okuyordu... İşte bu arada benim kapak kızı olduğum mecmualar da eline geçmiş ve beni bulmaları için adamlarına emir vermiş... Sonradan öğrendiğime göre Howard Hughes, beni arayıp da bulamayan iki yardımcısını işten bile kovmuş.

Howard Hughes'in beni görmek istediğini öğrenince heyecandan baygınlıklar geçirdim... Bunca yıl sıkıntı ve ıstırap içinde yaşadıktan sonra nihayet talih yüzüme gülecek miydi acaba?

Howard Hughes'in yazıhanesine gittiğim gün acı bir sürpriz beni bekliyordu. Hughes, benimle konuşmaktan vazgeçmiş, daha doğrusu beni unutmuştu... Hughes'le konuşacak yerde Harry Lipton adındaki fotoğrafçının peşine takılıp Fox şirketinin fotoğraf stüdyosuna gittim.

Artık her şeyi oluruna bırakmıştım...

Bana Marilyn Monroe ismini de Fox'un yıldız avcısı Ben Lyon verdi. Zannederim üçüncü karşılaşmamızdaydı, Ben Lyon, bana dikkatle bakarak:

— Sizi, dedi, biraz Jean Harlow'a benzetiyorum. Vaktiyle Marilyn Miller adında bir kız tanımıştım, sizin onu da andıran taraflarınız var.

Lyon'un bu sözleri üzerine ben de, evlâdını yetimhaneye terkettikten sonra aklını kaybeden zavallı talihsiz annemin kızlık soyadı Monroe'yu kulanmak istediğimi söyledim.

İsmim ya Marilyn Monroe ya da Jean Monroe olacaktı. Nihayet Marilyn Monroe'nun dile daha güzel geldiğine karar verdiler... İşte böylece yetimhanenin küçük Norma Jean'i beyaz perdenin sarışın bombası Marilyn oluverdi...

Ben Lyon, baştan beni pek beğenmiş, bir sürü vaitte bulunmuştu ama sonradan o da Howard Hughes gibi beni ih-

İstanbulda Prens ve Prenseslerin Mehtap Âlemi

GENÇLER KÖŞESİ — Işıl ışıl bir Boğaziçi mehtabı... Neslişah'ın kızı Prenses İkbal ve arkadaşları...

FOTOĞRAFLAR: İNAL TENGİZMAN

Geçenlerde, İstanbulda misafir bulunan prens ve prenseslerin katıldığı bir mehtap kokteyli verildi. Bu şahane kokteyle, Türk basınından sadece "Hayat" dâvetliydi.

Hemen her yaz, şehrimizin cennet misali Boğaziçi, dünyanın en şöhretli kimselerinin tatillerini geçirdiği bir yer olur. Bilhassa şah, prens, prensesler Boğazın yaz aylarında devamlı misafirleridir. Fakat, geçen hafta içinde ilk defa olarak, Hilton'un Lâlezarında verilmiş bir mehtap kokteyli, bu prens ve prensesleri, Boğazın ruya âleminden ayırıp, onları biraraya getirdi. Gerçekten görülmeye değer giyim ve kuşam zarafeti içinde, biri birinden güzel gruplar, bu müstesna gecede, Boğaziçinden uzak kalmakla beraber, gene de Marmaraya karşı nefis bir mehtap âlemini yaşadılar...

ÜÇLER — Kokteylin saatleri ilerledikçe, zaman zaman köşelerde gruplaşmalar oluyordu. İşte gözlüklü hanımın yanında Prenses Hanzade, karşısında ablasının oğlu Prens Abbas Hilmi ve onun yanında ablası Neslişah, ayak üzeri bir konuşma yapıyorlar...

BİR BAŞKA KÖŞE — Zaman zaman yer ve şahıslar değişiyordu. Meselâ bu defa Esra, eşi Berekât'ın yanında Prenses Fazıla biraraya gelmişlerdi...

AYAKÜSTÜ — Bir ara Kadıköylülerin iyi tanıdıkları Esra (Birgen) ile eşi Prens Berekât Cah, ayaküstü buluşabildiler. Çünkü Berekât Cah, kokteyl süresince büyük iş adamlarından bazı İngilizlerle, mali meseleler konuşmaktaydı. Esra, fırsat buldukça eşini İngiliz dostlarının yanından ayırabiliyordu...

Marilyn, Kore'deki askerleri eğlendirme kampanyasına katılmış ve bu sayede kendisini sevdirmiş, meşhur olmuştu.

mal etmeye başlamıştı. Stüdyoda bana film çevirtmiyorlardı.

Nihayet Fox şirketinde daha fazla kalamayacağımı anladım. Bir kere de talihimi Metro Goldwyn Mayer'de denemek istiyordum. O zamanlar, büyük şirketler arasında çok fazla rekabet vardı. Şirketler, birbirlerinin kapıcılarını bile kandırıp kendi müesseselerinin malı etmek için avuç dolusu para harcamaktan çekinmiyorlardı. Ben de Metro'ya geçince John Huston'un "Asphalt Jungle" isimli filminde orta derecede bir role çıktım. Filmde rol icabı salına salına yürümem gerekiyordu... O filmden sonra şöhret yolları bana açılmıştı. Birçokları benim bir cinsiyet bombası olmamı garip karşılıyorlardı. Fakat ben hiç de o kanaatte değildim. Cinsiyet bence tabiatın bir parçasıydı. Ben de tabiata uymak zorundaydım...

Hollywood partilerinin hiçbirini kaçırmıyordum. Menajerimin ve diğer stüdyo ilerigelenlerinin isteği üzerine bu partilere giderken daima bedenime göre biraz küçük dikilmiş elbiseler giyerek gidiyordum. Dikkati çekmek için, daima bütün davetliler yerlerini aldıktan sonra salona girmem âdet olmuştu... Hollywood partilerinden birine alev rengi daracık bir tuvaletle gidince dünya basınında kıyamet koptu... Muhafazakârlar beni, erkekleri baştan çıkaran bir şeytan olmakla itham etmeye başladılar. Diğer taraftan erkeklerin de bana hayran hayran baktıkları gözümden kaçmıyordu... Dedikoducu ve kıskanç kadınlar, vücudumun birçok kısımlarının takma olduğunu, şahane kıyafetlerle göze güzel göründüğümü iddia ediyorlardı. Hattâ bir tanesi:

— Tuvaletle güzel ama bu pahalı kıyafet yerine sırtına bir patates çuvalı geçirse bakalım yüzüne bakan olur mu? Diyerek ortaya yeni bir iddia attı.

Doğrusu durup dururken ithama uğramak canımı sıkıyordu... Etrafımdaki insanlar beni yanlış anlıyorlardı... Ben herkesle dost geçinmek isterken herkes bana düşman nazarıyla bakmaya başlamıştı... Stüdyonun emri üzerine bir gün patates çuvalını giyip resim çektirdim.

Çuvallı resmim tuvaletli resimlerimden daha fazla ilgi toplamıştı. Fakat ben artık eskisi gibi kendimi mesut hissetmiyordum. Bu sarışın bomba hikâyesi ne kadar zaman devam edebilirdi? Ömrümün sonuna kadar devam etse bile bana saadet getirmeyeceğini hissediyordum. Hiç farkına varmadan kendimi içi boş güzel bir kutu olarak tanıtmıştım.

(Sonu gelecek sayıda)

Marilyn, piyes yazarı Arthur Miller'le evlendiği vakit, hayatından memnundu. Nihayet onu doğru yola götürecek, yardım edecek birini bulduğuna inanıyordu.

Marilyn, yarım kalan son filmindeki çıplak banyo sahnesi yüzünden bir hayli tenkide uğramıştı. Resimde onu, «Something's Got to Give» filminin o meşhur sahnelerinden birinde görüyorsunuz...

Radar Reklam

NUH'UN
ANKARA
MAKARNASI
fabrikalarında imâl edilen makarnalar en iyi kalitedir ve daima kalitelerini muhafaza ederler.

NUH TİCARET ve SANAYİ ANONİM ŞİRKETİ

İLÂNCILIK - 5520 - 452

TÜRKÇEYİ İYİ BİLİYOR MUSUNUZ ?

Ş. KUTKAN

ALFABE Mİ, ALFÂBE Mİ?

Bir öğretmen okuyucumuz soruyor:

— (Alfabe) mi doğrudur, kelimenin ortasındaki (a) harfini uzatarak (alfâbe) mi?

— (Alfabe) doğrudur. Yani (a) harflerinin her ikisi de kısa olanı. Bu kelime, (A) ve (B) harflerinin isimleri olan (alfa), (beta) kelimelerinin birleştirilip kısaltılmasından meydana gelmiştir. Arap harflerinin alfabesine (elifbâ) derlerdi. Daha eskisine de (Ebced) denirdi. Anadolunun cahil halkı (alfabe)ye (elfâbe) der. Her iki söyleyiş de, yani hem (alfâbe), hem de (elfâbe), halkın kulağını dolduran Arapça kelimelerin fonetik tesiriyle böyle bir şekilde söylenmiş olsa gerek.

Sırası gelmişken ve bir öğretmene hitap etme vesilesiyle, alfabe öğretiminde yanlış bir usul tutturduğumuza da işaret etmek faydasız olmıyacaktır sanırız. Hepimizin malûmudur ki, çocuklara önce büyük harfleri, daha sonra da küçük harfleri öğretiyoruz. Büyük harften küçüğe geçiş, çocuk için çok zor olmaktadır. Çocuk, hayatta, büyük harflerle, yani tamamı büyük harflerle yazılmış hiçbir kitaba raslamıyacaktır. O halde, ona evvelâ en lüzumlu olan küçük harfleri, sonra da, bir fanteziden başka bir şey olmıyan büyük harfleri öğretmek daha mâkul bir usul olmalıdır. Bir çocuk tasavvur edelim ki, doğar doğmaz, babasını evde resmî bir kıyafetle, meselâ frak ve silindirle görmeye alıştıktan sonra, bir gün, bir de bakıyor ki babası karşısında pijamayla oturmaktadır. İşte büyük harften küçük harfe geçiş de bunun gibi bir şey.

Keşke resmen kabul edilseydi de, yazıda hiç büyük harf kullanılmasaydı, okuma-yazma bilmiyen halkımıza okumayı öğretmek daha kolay olurdu. Bir zamanlar, (Vakıt) gazetesi, belki de böyle bir ihtiyacın sevkiyle, büyük harfleri bilmiyen kimselere de hitap edebilmek düşüncesiyle, hiç büyük harf kullanmazdı. Ama bizde, sistemin fenalığı veya noksanlığı anlaşıldığı halde, onu değiştirmek, deveye hendek atlatmak kadar zor bir şeydir.

■

ZIMPARA

Aslı (sümpâre):

Şemseddin Sami'nin ifadesine göre: (hayvan tırnağı ve ona benzer sert şeyleri aşındıran madde). Çünkü (süm), Farsçada (tırnak, hayvan tırnağı) demektir. (Pâre) de (küçük parça, ufak şey) anlamınadır. (Sümpâre), katır tırnağı gibi sert parça) mânasına gelmiş oluyor.

YAZAN:
YAHYA BENEKAY

Yurdumuzun Efso

GELİN - DAMA

İçmelerdeki Meşhur Şeytan

GELİN - DAMAT TAŞI — Deniz üzerinde birbirinin sırtına binmiş iki insan gibi duran bu kayaların ne kadar eski olduğunu kimse bilmez. Efsane yüzyıllar öncesine bağlanabilirse de, bu taşların çok daha eski olduğuna muhakkak nazariyle bakılıyor.

İZMİR körfezinde, Urla İskelesinde Çeşmealtı dedikleri yere giderken denizin içinde, kıyıdan onbeş yirmi metre ilerde, birisi öbürünün sırtına binmiş iki insan gibi duran bir kaya vardır. Bu kayalara bir efsaneye göre "Gelin - Damat Taşı" derler.

Vaktiyle o civarda yaşamış iki genç birbirlerine gönül vermişler. Zeytinlikler altında mı? Tütün tarlalarında mı? Bağlar, bahçeler aralarında mı?... Her nerede ise uzun bir süre gizli gizli sevişmişler.

Bu dünyada hangi gerçek gizli kalır? O kızla delikanlının aşkı ortalığa yayılmış. Yayılsın, daha iyi diyeceksiniz. Ne varki bu gençler birbirlerinin can düşmanı iki ayrı ailedenmişler. Durumu öğrendikleri gün anaların babaların düşmanlıkları bir kat daha alevlenmiş. Kim araya girmişse olmaz demişler; evlenmelerine razı olmamışlar.

İki genç bakmışlar ki bu işin sonu yok, ne edip edip haberleşerek kaçmaya karar vermişler. Kız bohçasını koltuğuna kıstırmasıyla doğru sevgilisine koşmuş. Onu bekliyen delikanlı ile birlikte oralardan kaçmaya başlamışlar... Su uyur düşman uyumazmış, derler; olayı hem kızın, hem oğlanın anasına haber vermişler, onlar da çocuklarının peşlerine düşmüş. Kızla delikanlı koşmuşlar koşmuşlar, işte bu taşın bulunduğu yere gelmişler ki, önleri derya deniz. Delikanlı hemen, kıza:

— Bin sırtıma demiş.

Öylece denizin içine doğru girmeye başlamışlar. Niyetleri karşı adalara çıkıp kurtulmakmış.

O sırada analar da yetişmişler sahile, bir yüksek yerde durup ikisi birden avazları çıktığı kadar bağırmışlar:

— Dönüüün! Vazgeçin bu sevdadan!

İki kara sevdalı hiç bir şeye aldırmadan habire gidiyorlarmış.

İşte o anda, bakmışlar çocukları gidiyor. Ağız birliğiyle bu sefer başlamışlar kendi çocuklarına beddua etmeye:

— Bizim sözlerimizi dinlemediniz, Allah da sizleri taş etsin!

İki âşık o saat oldukları yerde kalakalmışlar, öylece, kız delikanlının sırtında taş kesilmişler.

O gün bu gündür, muradlarına erememiş gelinle damat, taş olmuş dediğim yerde dura dururlar.

İKİNCİ EFSANE :
ŞEYTAN TAŞLAMA DAĞI

SÖZ İzmir Körfezinin Urla boylarına gelmişken bu civardaki "İçmeler" denen yerde geçen bir başka efsane daha anlatalım:

Senelerce evveli, taa Roma Kıralları devrinde, buralara hükmeden kıralın bir kızı varmış. Prensesin karnı durup dururken şişmeye başlamış. Kıral kızının bir günah işlediği zaabına kapılmış, ne kadar sıkıştırmışsa da prensesin ağzından istediği şekilde bir lâf alamamış. En sonunda kızını iki ağabeysine teslim ederek:

— Ailemizin ve kırallığımızın şerefini iki paralık etti. Alın bunu öldürün, namusumuzu ancak kardeşinizin kanlı gömleği temizliyebilir... demiş.

ŞEYTAN TAŞLAMA DAĞI — Romalılar devrinden gelen bir efsaneye göre çeşme yolu üzerindeki bu dağın üzerindeki taşlardan çıkan bir su birçok derde devadır. Binlerce kişi buradan hâlâ su içer.

Colette orman içindeki basit evinin verandasında, günün sıcak saatlerini uyuyarak geçirmeye çalışırken...

Şantiyenin hemen yanıbaşında Colette ve eşinin oturduğu ev (sağda), nehir kenarındaki yerli kayıkları ile bazı kısa gezintiler yapan Colette (altta).

Hayat Doktoru Diyor Ki:

Ayak ve Ayakkabıya Dair

«Vücudumuzdaki en kıymetli organ hangisidir?, diye sorma; ayağın vazifesini elimize yükliyemeyizki...»
ROBERT KOCH

YAZAN: Dr. ADNAN CEVAT BİRGEN

GEMİNİN uskuru, uçağın pervanesi ve otonun lâstiği nasıl bir kıymet ifade ederse, insan oğlu için sağlam bir çift ayak da, vücudun zineti sayılır.

Sevgilisinin yürüyüşünü, ayak hareketlerinin inceliğinden ötürü, kumruların çırpınışına benzeten divan şairine, zamanımızdaki ayakkabıların hediyesi olan sert nasırları göstermek mümkün olsaydı, hiç şüphe yok ki fikrinden kolayca caydırıverirdik. Ben şahsan, rahat bir pabucun ruha verdiği huzuru, dünyanın hiçbir zevkinde bulamıyorum. Dar ayakkabıya boşu boşuna kabir azabı dememişler. Bunun hangi neviden bir ıstırap olduğunu ancak giyen bilir.

Peki ama, bile bile bu işkence niçin? Boluna dudak büküp, dar bir cendereye parmakları kapatmaktaki mâna nedir? Gene, o her şeyde belimizi ve dilimizi büken moda değil mi?

Birçok ayak ve bilek hastalıklarının sebebi olan topuklu ayakkabıların tarihçesini bilir misiniz? Zamanında, Parisin sokakları çok çamurlu ve kirli olduğundan işgüzar usta başılar bayanları rahat ettirmek ve yürüyüşlerde bu çamur deryasından az zararla kurtarmak için, pabuçların topuk kısımlarına, istenince çıkabilen portatif bir yükseklik ilâve etmişler. Fakat alışkanlık, zamanla bu çıkarılmayı yenmiş ve şekilleri Eyfel Kulesini andıran meşhur topuklar meydana gelmiştir. Mademki derdi başımıza kendimiz açmışız, çaresini aramaktan başka çıkar yol yok. Biraz da tıbbi bakımdan dar ayakkabıların zararlarını anlatalım: Nasır, ayakların dar pabuçlara karşı ilk isyanıdır. Ekseri ufak ve üçüncü parmakta baş gösterir. Estetik bakımdan çirkinliği bir tarafa, insana verdiği ıstırap kalemle anlatılamaz. Garip bir inadın tesiri altında nasır yapan ayakkabı hâlâ giyilmekte ısrar edilirse, zamanla parmaklardaki kemikler harap olacak ve tedavisi çok zor hastalıklar meydana gelecektir. İkinci mesele, tırnak batmasıdır. Büyük bir ihtimalle baş parmaklarda görülür. Yegâne sebebi sivri uclu ayakkabılardır. Tırnaklar darlığın verdiği tazyikle bükülüp iki yandan etin içine gömülürler. Tedavisi, ameliyatla tırnağı kesip almaktır. Yeni giyilen pabuçlar, çok sıkı veya çok bol olursa, yürüyüşten kısa bir müddet sonra ayaklarda, halk lisanınca «ayakkabı vurması» tâbir edilen birtakım yaralar belirir. Bu durumda derhal istirahate çekilip vuran pabucu terketmek, yara geçinceye kadar terlik giymek icap eder. Aksi halde ise büyüyerek yara mikroplanır, lenfanjit denilen tarzda bütün ayağı şişirip, tedavisi zor ve tehlikeli durumlar yaratır.

Dar ayakkabıların mühim dertlerinden biri de ayakları terletmesidir. Mahir ustaların ellerinden çıkan pabuçlarda, ayakla deri arasında çok kısa bir hava payı vardır. Yürüyüşlerde bu hava tazyikle devamlı değişip cereyan yaparak organın terlemesine mâni olur. Halbuki dar ve sıkı yapılı ayakkabılar giyilirse, ayak terleyip parmakları kaşındıran ve fena kokular doğuran pişiklerin meydana gelmesine sebep olur.

Biraz da yüksek topuklu ayakkabıların zararlarından bahsetmek isterim. İnsan bünyesi, terazili bir denge sistemi üzerine yaratılmıştır. Yani çıplak ayakla yüriyen bir şahsın vücudu en rahat durumdadır. Topuklu pabuç giyerek bu dengeyi bozmaya kalkıştığımız zaman, omurganız alacağı yeni bir şekille muvazeneyi temine çalışır. Dikkat edin, yüksek topuklu ayakkabılar giyildiği zaman bel nahiyesinde bir çukurlaşma göreceksiniz. İşte, tıpta ismine «lordo-kifoz» denilen bu şekil değişmesi, zamanla bel adalelerini gererek yoracak ve mânasız karın ağrıları ile lumbagoların doğmasına sebep olacaktır.

Şu halde mademki moda, ayakkabı illetini giyimimize sokmuş, onu iyi ve sıhhatli kullanmasını bilmeliyiz. Normal olarak insanlarda iki türlü ayak şekli vardır: Taraklı ve taraksız. Pabuçlarınızı alırken, buna göre seçin veya ustaya ölçünüze göre ısmarlayın. Şekli hoşunuza gitti diye ayak stilinize uymıyan ayakkabıyı alırsanız bünyenize en büyük fenalığı işlemiş olursunuz. Ayaklarınız terliyorsa şu formül iyi gelir: Her akşam yatmadan evvel, permanganatlı ılık su ile banyo yapıp ayakları kuruladıktan sonra bol miktarda asitborikle masaj yapar gibi parmak aralarını ve topukları iyice ovun ve silmeden yatın. On günlük kür, sizi bu illetten kurtarır.

Muhterem okuyucularım; size, yaşadığınız dünyayı bıkmıyan bir itaatle gezdiren bu organlarınıza iyi bakın ki, bünyeniz için ıstırap kaynağı olmasınlar. Bu da temiz bakım ve iyi usta elinden çıkma pabuçlarla olur.

ELELE — Dünya gençlerinin biri birini tutan elleri, beraberliği sembolleştiriyor.

KIZLARIN HEPSİ ÜNİVERSİTELİ

Fotoğrafta, kamptaki çalışmaların tipik bir örneğini görüyorsunuz. Saplarından tuttukları harç tezkeresini, götürenlerden biri İsveçli, diğeri ise Holândalıdır. Her ikisi de kendi memleketlerinde öğrenim yapmaktadır...

Dünya Gençleri

KÜMES — Yakacığın yardıma muhtaç küçükleri için bu kış tavuk beslenecek.

Siyaset adamları ne isterlerse düşünsünler, bugünün dünya gençleri elele vermişler, milletlerin barış içinde kalkınmalarına öncü olmak istiyorlar. Bu düşünce ile, birçok memleketin yüksek okul öğrencisi, yaz aylarında bir araya gelerek dünyanın başlıca memleketlerinde çalışma kampları kurmaktadır. Halen bunlardan dördü Türkiyede faaliyet halindedir. Yakacıkta kurulan bir kampı okuyucularımıza tanıtıyoruz...

RÖPORTAJ: TURGUT ETİNGÜ — FOTOĞRALAR: İNAL TENGİZMAN

Yukarıda ciddiyetle çalışan dülger yamaklarını görüyorsunuz. Aşağıda her yemeğe başlayışta aynı tören: Daima elele...

BAZILARININ sırtında rengi güneşten solmuş birer gömlek, çoğunda da blûcin pantolon var. Ayaklarına birer sandalet geçirmişler. Arılar gibi çalışıyorlar!... Hani insan bilmeden, böyle bir işçi ekibi ile karşılaşsa şaşıracak!...

İçlerinde genç, sıhhatli ve güzel, İskandinav yapısı sarışınlara raslanacağı gibi, bizim Akdeniz güneşinde kavrulup, tunca dönmüş, sevimli Yunan kızları, kara yağız Lübnan delikanlıları, her zaman sempatik olan Fransızlar, iş esnasında, bizim alışamadığımız kadar ciddi Danimarkalılar'da var. Sanki bir Bâbil kulesi... Ama, onlar gibi düzensiz ve çıldırmış değil. Akıllı ve insanca bir topluluk kurmuşlar...

Bunlar aslında, ayrı ayrı memleketlerden gelmiş ve yüksek öğretim yapmakta olan kimselerdir!...

Tıp, matematik, tarih, fizik, kimya ve politika ilminde yarının birer otoritesi olmaları muhtemel bu gençler, "Türkiye Çalışma Kamplarını Teşvik Derneği" adına, Türk gençleriyle birlikte çalışmaya gelmişler. Prensiplerinde çok ciddî çalışmaktalar. Gayeleri de, toplum için faydalı fakat az yardım gören yoksul ve muhtaç müesseselerin kalkınışına gönüllü hizmet etmek.

Çalışmanın havasına öylesine ciddiyetle girmişler ki, boşa gidecek bir saat harcamadan kıyasıya çalışıyorlar.

Derneğin Başkan Yardımcısı Solmaz Erkan kuruluş gayeleri için bakınız ne diyor:

"Belirli gaye ve düşüncelerimiz var. İlkin dünya gençlerini arkadaş ederek, milletleri birbirlerine yaklaştırmak istiyoruz. Sonra barış içinde dayanışmanın yapıcı ve yaratıcı gücünü gençleştirmek arzusundayız. Dünyanın her tarafında bu kamplar kurulmaktadır. Yaz sezonunda tatil yapacak yüksek tahsil gençleri, 4 hafta sürecek olan bu kamplara katılmaktadırlar. Şimdi yalnız Türkiye sınırları içinde: Kayseri, Gaziantep, İstanbul ve

RUYALARIMIZIN MÂNALARI

HAZIRLIYAN: ADNAN ERİM

İstanbuldan Necmettin Gültan:

«Ruyamda sağ göğsümden tabancayla vuruldum. Sendeliyerek can çekişirken uyandım.»

YORUMU: Birisinden bir iyilik ve yardım göreceksiniz. Tabancanın sesini duydunuzsa, size bir haber var. Uzun ve mesut bir ömür süreceksiniz. Önünüzde neşeli günler uzanıyor.

Antakyadan Timur Çamurdan:

«Ruyamda çok sevdiğim bir bayanı denizden kurtarmak için suya atladım. O anda bir köpek balığının üzerimize doğru geldiğini gördüm ve uyandım.»

YORUMU: İkinizin veya yalnız sizin kuvvetli bir düşmanınız var. Aleyhinize bazı hareketler yapmayı düşünüyor. Eğer sevdiğiniz o bayanla beraber bulunuyorsanız, ihtiyatlı olunuz. Çevrenizdeki insanlara ve ahbaplarınıza dikkat ediniz.

Ankara, Yenişehirden Z. E. T.:

«Ruyamda gökyüzünde parlayan bir grup yıldız gördüm. Yanımdaki arkadaşlarıma, «İşte samanyolu, bakın!» dedim. Uyanınca, evdekilere ruyamın mânasını sordum. Gece vakti ruya anlatılmaz, dediler.»

YORUMU: Gece vakti söylenen ruya bozulur, çıkmaz derler. Bunun ilmî mânada ne dereceye kadar doğru olduğu bilinmiyor. Gökyüzünde parlayan yıldız kümeleri görmek, çok kıymetli dostlarla tanışacağınıza işarettir. Beğendiğiniz veya arzu ettiğiniz bir kimse varsa onunla

KARYOLALAR BEYAZA BOYANDI

Kampın kurulduğu yerdeki 220 bakıma muhtaç çocuğun karyolalarını 3 kişi pırıl pırıl, beyaza boyadı! Bunlardan biri Bordeaux Üniversitesinden Alain, diğeri Colarado'lu Miss Joan, diğeri de İsveçli Inge'dir.

Yakacıkta Buluştu

Manisa'da olmak üzere 4 kamp faaliyet halindedir. Bu Yakacık kampında 15 öğrenci bulunuyor. Türkiye kamplarının para imkânlarını baş vurduğumuz büyük müesseseler, bunlardan Yapı ve Kredi Bankası, İzmir Amerikan Kız Koleji ve daha çok tanınmış firmalar ve iş adamları sağlamaktadır."

İstanbul'da açılmış olan kamp, Yakacık'ta, yetiştirme yurdu içinde çalışıyor. 220 kadar korunmaya muhtaç çocuğun barındığı bu yerde onlar, yurdun sosyal tesislerinin yapımında bedenen yardımcı oldukları kadar, ana ve baba şefkatinden mahrum bu yavrucaklara da kalkışlarında ve yatışlarında en yakın ilgiyi gösteriyorlar.

Biz Türklere karşı, hemen hepsinin yapmacıktan uzak bir sevgileri var.

Ohio Üniversitelerinden birinde Tarih ve Siyasal Bilgiler öğrencisi olan Miss Joan:

"Geçende Bursaya gittik. Bizim turist talebe olduğumuzu öğrenenler, bizden hiç bir yerde para almak istemediler. İnanır mısınız bu geziye katılan onbeşimizin masrafları tutarı 415 kuruşu geçmedi. Bursalılara hayran kaldık. Bu misafirperverliğe bizim memleketimizde aslâ raslanmaz. Batının maddeciliği karşısında, Türklerin ruh üstünlüğü var!..." dedi.

Amerikalı kız öğrencinin bu sözleri sarfederken samimi olduğu her halinden belliydi.

İşte barış içinde yaşama problemini genç nesiller artık böylece halletmek istiyor. Bütün çabalar bunun için...

tanışacaksınız. Yoksa, tanıştığınız kimseyi beğeneceksiniz. Hayatınızda bir değişiklik, iyilik ve ferahlık olacak.

Ankaradan Halil Erol:

«Ruyamda birisinin cesedini bataklıkta yüzükoyun yatar gördüm. Yanına gidince, kalktı. Koluna girip biraz yürüdük. Sonra ayrıldık.»

YORUMU: Ruyada cesedini gördüğünüz kimse sizin ahbabınız ise onun tarafından bir iyilik göreceksiniz veya mühim bir haber alacaksınız. Ceset bataklıktan kalktığına göre, sıkıntıdan kurtulma, feraha çıkma ihtimali var.

Bilecikten Ö. A. K.:

«Sevdiğim kızı üç gecedir ruyamda öpüyorum.»

YORUMU: Sevdiğiniz kimse ile ruyada öpüşmek aşkta sadakat, isteğe kavuşmak mânalarına gelir. Öpüştüğünüz kimse size kalben bağlı görünüyor.

İstanbul, Beyoğlundan T. F.:

«Ruyamda sol kalçamdan bir et uzadı. Acıyordu. Annem oraya bastırınca et parçası dışarı fırladı. Acıdan ağlamaya başladım. Daha sonra sevdiğim adamla birbirimize sarılmış boş, geniş bir caddede yürüyorduk. İçimde tatlı bir his bu yolun hiç bitmemesini istiyordu.»

YORUMU: Size düşmanlık etmek istiyenlere karşı üstün geleceksiniz. Üzüntülü işleriniz var. Bunlar hakkında sevinçli bir haber alacaksınız. Mânevi üzüntülerinizden yakında kurtulacaksınız. Bir yerden yardım görmeniz ihtimali var. Önünüze çıkan engelleri yeneceksiniz. Arzularınız olma yolunda.

Balıkesirden K. B.:

«Ruyamda dayımın evli kızı beni berber dükkânına çağırdı. Beni dudaklarımdan öptü. Sonra gülmeye başladı. Yanında, yeni tanıdığım bir kız arkadaş vardı. Başka gece ruyamda okulda aptes alıp namaz kıldım.»

YORUMU: Aleyhinizde bir dedikodu yapılması ihtimali var. Dayınızın kızından bu haberi alacaksınız. Üzüleceksiniz. Bu dedikodu ruyanızdaki diğer kızla beraber üçünüzle ilgili. Aptes alıp namaz kılmak, gam ve kederden kurtulmak, neşeye, sevince kavuşmak demektir. Camiden başka yerde namaz kıldığınıza göre arzularınız geç olacak mânasına gelir.

NOT: Acele cevap bekliyen okuyucularımız, mektuplara geliş sırasına göre cevap verdiğimizden gecikmelerin hoş görülmesini rica ederiz.

Mukayese imkânı...

Scandalli

Meşhur SCANDALLI Akordeonları ile muhtelif tanınmış marka Akordeonların

DAİMİ SERGİSİ

ODEON

MAĞAZALARINDA

Geliniz... muhtelif markaları görünüz... mukayese ediniz ve kalp huzuru ile beğendiğinizi alınız.

GÖRÜLMEMİŞ TAKSİT KOLAYLIĞI

ODEON BEYOĞLU — İstiklâl Cad., No. 73

ODEON SİRKECİ — Hamidiye Cad., No. 16

ODEON KADIKÖY — Kadıköy Palas

ODEON HARBİYE — Halâskârgazi Cad., No. 113

FAAL - 4594 - 454

Hayat Kütüphanesi

Sevdikleriniz için en güzel hediye

Hayat mecmualarını biriktirememiş olan okuyucularımıza bir hizmet olmak üzere: 1957, 1958, 1959, 1960 ve 1961 seneleri Hayat mecmuaları 26 şar sayılık ciltler halinde, 10 ciltlik takım olarak hazırlanmış ve maun renkte kaplama bir kütüphane içinde satışa arzedilmiştir.

10 ciltlik bir takımın bedeli, kütüphane ile birlikte, 250 liradır. Taşra siparişlerine posta ücreti ilâve olunur.

NOT: Miktar mahdut olduğundan, taleplerin mektupla bildirilmesi ve siparişin kabul edildiği, kitapların sevke hazır olduğu bildirilmeden para gönderilmemesi rica olunur.

ADRES: Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Cağaloğlu, Türbedar Sokak No. 22 İstanbul

HAYAT - 455

Hayat

30 AĞUSTOS ZAFER BAYRAMI MÜNASEBETİYLE:

30 Ağustos zaferinin Başkumandanı Mustafa Kemal ile Erkân-ı Harbiye Reisi Mareşal Fevzi Çakmak, Ordunun manevralarında.

Kıraliçe Elizabeth Windsor Şatosuna Taşınıyor

Buckingham Sarayı civarına yapılan 30 katlı binalar ve sarayın kapısı önünde ikide bir toplanan kalabalık Kıraliçe Elizabeth'in rahatını kaçırdı...

LONDRA MUHABİRİMİZ EDİBE DOLU BİLDİRİYOR

KIRALİÇE Elizabeth, 125 yıldan beri İngiliz Kıraliyet ailesinin Londra'da resmî ikâmetgâhı olan Buckingham Sarayından Windsor Şatosuna taşınıyor. Kıraliçenin bu kararı almasında Sarayın önünde toplanan meraklıların her gün biraz daha çoğalması kadar, etrafta yükselen gökdelenlerin de rolü olmuştur.

Hatırlarda olduğu gibi birkaç yıl evveline kadar sarayın parmaklıkları önünde bekleyen siyah kalpaklı muhafızlar, halkın, bilhassa Amerikalı turistlerin onları rahatsız etmeleri yüzünden içeri alınmışlardı. Saraydan ancak beş yüz metre kadar mesafede inşa edilmekte olan 30 katlı Londra Hilton Oteli veya 30 katlı Esso benzin şirketinin binalarından bakıldığı zaman sarayın bahçesi, hattâ içi görülebilmektedir. Diğer taraftan sabahları erken kalkmasiyle meşhur olan II. Elizabeth'in Londrada bulunduğu sıralarda sabahları sevdiği at gezintilerinden mahrum olduğu bir gerçektir. Gerçi sarayın yakınlarında, Londranın meşhur Hyde Park'ında Kıraliyete ait bir özel kısım vardır. Kıraliçenin büyükbabası Kıral V. George ve Kıraliçe çocukluğunda bu parkta hiçbir teşrifata lüzum kalmadan diledikleri gibi at gezintileri yapmışlardır. Ancak günümüzün değişen şartları artık buna imkân vermemektedir.

SARAY OFİS OLACAK

Kıraliçenin Windsor'a taşınması Buckingham Sarayını tamamen terkedeceği demek değildir. Ofisi gene Buckingham Sarayında olacak, resmî ziyafet ve davetleri gene Buckingham Sarayında tertiplenecektir. Bu ziyafetlerden sonra geceyi Londrada geçirebilmesi için kendisine bir daire ayrılacak. Kıraliyet ailesinin sarayda olmadığı zamanlarda sarayın bazı kısımları ve bilhassa ünlü resim galerisi bir ücret karşılığında halka gezdirilecektir.

HARCANAN PARA

Buckingham Sarayının günümüzün

Buckingham Sarayından Windsor Şatosuna

Buckingham Sarayının gürültülü havasından ve çevresindeki modern binaların görünüşünden sıkılan Kıraliçenin taşınmaya karar verdiği Windsor Şatosu büyük bir park içersindedir. Şato çok büyük olduğu için ancak bir kısmı Kıraliyet Evi olarak tadil edilecektir. Hazırlıkların çoğu tamamlanmış, kalorifer, havalandırma ve ışıklandırma tesisatı bitirilmiştir. Hepsi bittikten sonra taşınma işine başlanacaktır. Kıraliçe Elizabeth bir an önce Windsor'a geçmek arzusundadır...

HAZIRLIYAN:
FECRİ EBCİOĞLU

OLAYLAR

RUÇHAN ÇAMAY uzun zamandan beri Avrupada çalışan Basist Selçuk Sun'un memleketimize dönmesi ile onunla beraber radyo emisyonlarına girmiye başladı. Daha ziyade caz müziği üstüne çalışıyorlar.

YAVUZ ÖZIŞIK ve arkadaşları her geçen gün biraz daha iyiye doğru gidiyorlar. Radyo tecrübe bantlarını dinlerken, bu şekilde çalıştıkları taktirde birinci sınıfa doğru bir yükselişin belirtilerini gördük. Yalnız bir de temiz sesli bir solist ithal ederlerse daha iyi olabilir.

ROSES ARE RED. İşte ihtilâflı şarkı. Şu günlerde Amerikan listelerindeki bu

Windsor'a gidişin iki önemli sebebi

Kıraliçe Elizabeth sabahları gayet erken kalkar ve bu saatlerde ata binmeyi çok sever. Windsor Şatosuna taşınırsa bu zevkinden de mahrum kalmamış olacaktır. Londranın çevresini değiştiren ve Buckingham Sarayını tehdit eden, Esso binası ve Hilton Oteli gibi gökdelenler Kıraliçenin daima rahatını kaçırmıştır.

konforuna uyacak şekildeki tadilâtı ancak birkaç yıl evvel tamamlanmıştır. Şimdi Windsor Şatosunun Kıraliçe Victoria devrinden kalma iç teçhizatı değiştirilmektedir. Kalorifer, elektrik ve hava tertibatı tamamlanmış gibidir. Geçen yılın bütçesinde Parlâmento İngilteredeki beş Kıraliyet Sarayı, Buckingham, Kensington, St. James's, Holyroodhouse Sarayları ve Windsor Castle'ın bakım ve tamiri için 410 000 İngiliz liralık bir tahsisat kabul etmişti. Bunun büyük bir kısmı olan 360 000 İngiliz lirası Windsor Şatosunun tamirine harcanmıştır.

Ankaranın kalburüstü topluluklarından biri olan Orhan Sezener Orkestrası bir arada. Soldan sağa doğru, Alper Süzmen, Aslan Kartalpençe, Orhan Sezener, Özcan Uygur ve Naci Eser görülüyor...

parçayı söyliyen Bobby Vinton. Fakat İngiltere şarkıyı sevmiş, ama şarkıcıya itiraz ediyor. Bu parçayı bizden birisi söylesin diyor. Malûm İngiliz gençleri fazla muhafazakâr. Ancak Bobby Vee'ye hiç itiraz etmiyorlar. Nitekim Ronny Carrol'un söylediği Rosses Are Red'in şimdilik satışı Bobby Vinton'dan çok.

İNGİLİZ orkestralarından Chris Barber'in Macaristan seyahati fazlası ile alâka ile karşılanmış ve orkestra Budapeşte'yi tekrar geleceğine dair söz vermeden ayrılamamış. Chris Barber bu seyahatten memnun kaldıklarını açıklıyor.

BİZİM PİYASAMIZ bir hayli genişledi. Hele kırk beş devirli yerli plâkların Avrupa ayarında temiz ve şöhretli şarkıcılardan olması gençleri ferahlattı.

ANKARA'DAN gelen Üstün Poyrazoğlu, Yeşilyurt Klüp Mini'de çalışmaya başladıktan bu yana daha iyi olmuşlar. Her ne hikmetse İstanbul'a ecnebi topluluklar bile geldikleri gün ile gittikleri gün arasında çok fark ediyor. Üstün Poyrazoğlu'ndan sonra Orhan Sezener'in de bu kışı İstanbulda geçireceği söyleniyor.

DUNYANIN DINLEDIGI PLAKLAR

Okuyucularımız, umumiyetle gözde plâkları sadece Amerika, İngiltere ve Türkiyeden veriyorsunuz. Ara sıra da diğer memleketlerdeki listeleri bildirin diyorlar. Tabiî takdir buyurursunuz ki 20 şarkıyı buraya sığdırmak biraz güç. Arzunuzu da gözönüne alarak size oralarda dinlenilen şarkıları, birinciden beşinciye kadar veriyoruz.

1 — **Retiens La Nuit** ... ... **Johnny Holliday**
2 — **Leçon De Twist** ... ... **Richard Anthony**
3 — **L'autocirculation** ... ... **H. Tisot**
4 — **Mexicain** ... ... **Marcel Amont**
5 — **Alleluia** ... ... **Charles Aznavour**

İLÂNCILIK - 5402 - 456

taft

HAİR SPRAY

Saçlarınızın tuvaletini korur

- **taft** taranmış ve şekil verilmiş saçların bozulmasını önler.
- **taft** saçları rüzgârdan ve nemden korur.
- **taft** saçların çabuk yağlanmasına engel olur.

HANS SCHWARZKOPF · HAMBURG

Hayat

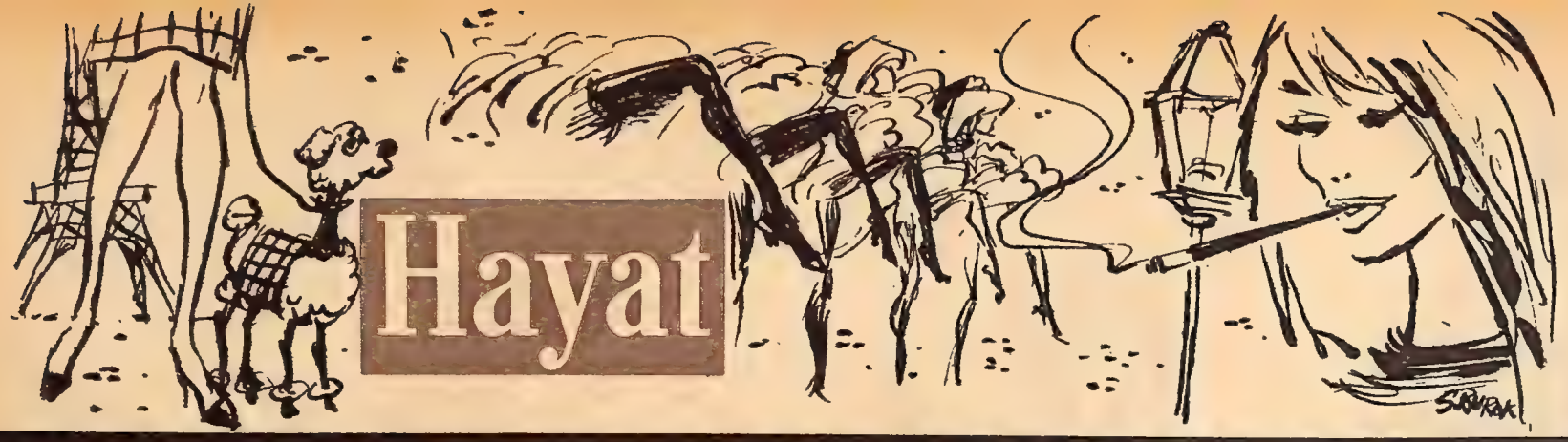

Neşir Ambargosu 28 Ağustos Günü

1963 PARİS ve KIŞ K

Dünya Basını İl

MICHEL GOMA — Eteği zenginleştiren öndeki godeli panesi çok açık renk bej yünlü ile duble edilmiş kahverengi yünlüden japone kollu, yakasız, vücut hatlarını tebarüz ettiren bir rob.

CAPUCCI — Gri - siyah prens dögal tüvitten kurvaze dikilmiş, arkası hafif bol, önü pensle nispeten oturtulmuş küçük kılapa yakalı, turvakar kollu spor bir kıyafet.

1962-63 ün Hususiyetlerini belirten modelleri vermeye devam ediyoruz

DIOR — Siyah yünlüden vizon yakalı, japone kollu sade bir tayyör etek. Dört parçalı etaje arkadaki tek taraflı pli bolluk vermektedir.

LAROCHE

Siyah desenli krepten kayık yakalı, japone kollu sade bir rob. Kola dikişle geçen düz geniş manşetleri kendinden düğmeler süslemektedir.

GILBERT ORCEL — Yılın modası, tepe yukarıya doğru sivri, topuz veya yüksek saç modeli ile giyilebilen vizondan şapka.

ORCEL — Vizondan önü siper şeklinde hazırlanmış bir bere şapka. Yüz ve saç biçimine göre başka tarzda da giyilebilir.

Bu senenin hususiyeti: Solda LAROCHE'dan boyuna kolye tarzında geçmiş vizon yakalı bir model. Sağda, NINA RICCI'nin düz yakalı bir pardesüsü.

Y. SAINT - LAURENT
Gri kumlu yünlüden, redingot biçimi, yukardan konan küçük yelek cepleri ile süslenmiş sade bir manto.

BALMAIN — Siyah - beyaz tüvitten takma kollu, uzun ceketli kurvaze bir tayyör otek. Üç parçalı eteğin arkasında bir plikaşe vardır.

LANVIN CASTILLO

Eşarp tarzında yakanın süslediği siyah - beyaz prens dö gal tüvitten beli kemerli, yanları yırtmaçlı turvakar kollu bir rob.

Yeni
POND'S
Angel Face

RUJU, «ALLANTOİN» İHTİVA ETTİĞİNDEN, DUDAKLARINIZA :

- İpekleşen bir yumuşaklık,
- görülmemiş sâbit bir renk,
- sihirli bir parlaklık, ve...
- şaşırtan bir cazibe verir!

REKLÂMCILIK - 3378 - 457

İki Gönül Birleşir...
PİYALE
MAKARNASI

BATEŞ - 126 - 458

Marnie

YAZAN: WINSTON GRAHAM — ÇEVİREN: T. EREM

20

BU ROMANIN BAŞLADIĞI 17. SAYIDAN BU SAYIYA KADAR ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Değişik isimler ve kılıklarla çeşitli işlere girerek hırsızlık yapan Marnie, son çalıştığı şirketten de para çalar. Ama şirketin genç patronlarından Mark, kızı sevdiği için hâdiseyi kapatır ve Marnie'ye evlenme teklif eder. Mar-

NOELDEN sonra Mark'la aramız bir hayli iyileşti. Ama bu hal uzun sürmedi. Galiba Roman benim yalana kaçmadığımı söylemiş ona. Bundan başka sıhhatça ve moralca kendimi daha iyi hissediyordum. Her gün ata binip geziyordum. Bu, tamamen serbes olmam demek değilse bile, buna pek yakındı.

Mark da hâlâ aramızdaki mesafeyi muhafaza ediyordu. Bunun ona neye mal olduğunu tahmin edebilirdim, ama o, bana dokunmadıkça işin bu tarafını hiç düşünmüyordum bile.

Annemin parası işi hâlâ beni üzüyordu. Noelde ona yirmi sterlin göndermiştim, o kadar. Gündüzleri birkaç saatlik bir iş bulup çalışmayı düşündüm... Bir mağazada falan. Mark'a bunu duyurmaya lüzum yoktu, başka bir isim altında çalışabilirdim pekâlâ. Ama akşamları Mrs. Rutland olarak eve dönmek mecburiyetinde olduğuma göre pek emin bir şey değildi bu.

Noelden sonraki hafta Mrs. Rutland akşam yemeğine bize geldi. Bütün gün başımı kaşıyacak vakit bulamadım. Yemek pişirmesini pek beceremem doğrusu; ama pasta yapmasını iyi bilirim. O gün bahçıvanın kızı Ailsa Aichards'ın doğum günüydü. Ona pasta yapmıştım. Tuhaf değil mi? İnsan başkaları için çalıştığı zaman kendi nefsine hizmet ettiği zamandan daha çok zevk duyar bazan.

O gün neşeli idim. Richards'ların evinden döndüğüm zaman Mark da golf oyununu bitirmiş, eve gelmişti. Mark benim de golfa merak sarmamı istiyordu ama, ben «Katiyen öğrenemem bu oyunu» diye savsaklıyordum bu işi. Ne zaman benim golfa başlamam bahis mevzuu olsa, gülüşürdük hep. Her zaman karşılıklı gülüşmediğimiz için bu suretle hayatımızda bir değişiklik oluyordu.

Öğle yemeğinde şirket işlerinden bahsettik. Konuşurken, içimden, «Mr. Holbrook'a gelen okuduğum o mektuplardan Mark'a bahsetmekle pek dürüst hareket etmiyorum» dedim ve anlattım hâdiseyi. Mark hiç sesini çıkarmadan dinledi. Sonra omuzlarını silkti, ama sinirlendiği belli idi:

— Glastonbury Investment Trust değil mi? Bunda Malcomheicester'ın parmağı var öyle ise. Acaba bizim Chris ne oyun oynamak istiyor? Firmayı tamamen benim elimden almayı mı düşünüyor?

Kaşlarını çattı ve devam etti:

— Ne ise, tahkik ederim bu işi. Bunu bana söylediğin için son derece minnettarım sana.

■

Bundan sonraki hafta Dr. Roman başka taktik kullanmaya başlamıştı. Oturur oturmaz bana:

— Mrs. Rutland, son iki hafta zarfında epey terakkimiz var, şimdi ikinci safhaya geçebiliriz. Hayatınıza dair sual soracağım artık. Sizden sadece konuşmanızı rica edeceğim. Bir saatlik sensimiz zarfında belki bir-iki sual sorarım... Belki de yalnız bir-iki kelime... Aklınıza ne gelirse, hattâ saçma sapan farzetseniz bile söyleyin. Anlaşıldı mı?

— Evet, galiba anladım.

Bir dakika kadar hiçbir şey konuşmadık. Sonra sordu.

Fakat cuma günü doktora hiçbir şey söylememeye karar verdim. Ama bu iş kolay olmadı, çünkü bana ilk sorduğu sual şu idi:

— Kocanızdan bahsedin biraz. Onu seviyor musunuz?

— Tabiî, pek tabiî... dedim, çünkü bu mevzuda bir şey söylememek, söylemekten daha çok şeyler anlatabilir.

— Sevgi kelimesi aklınıza neler getiriyor?

— Ne bileyim... Şefkat, öpüşme, samimiyet, dostluk... Ocağında ateş yanan sıcak bir mutfak... Gel yavrum içeriye, ıslanma yağmurda... Forio'nun benim ayak sesimi tanıması... Stephan dayımın sokakta bana doğru gelmesi. Tamam mı?

— Ya seks?

Esnedim:

— Müzekker, müennes. Erkek, kadın, Âdem ile Havva. Pis çocuklar... Yanıma yaklaşırsan bir daha, tokatı yersin o pis suratına... Birden durdum. Gene uzun bir sükût oldu. İçimden, pekâlâ, beğeniyorum dedim. Sonra Roman sordu:

— Seks kelimesi size başka şeyler de hatırlatmıyor mu

— Evet, daima her şeyi karıştıran içi çürük psikologları.

— Evlenme size bir şeyler hatırlatmıyor mu?

Tepem attı:

— Oh, bıktım artık; ne lüzumu var bunların? Bıktım, anlamıyor musunuz?

Ve böyle söyliyerek sustum.

■

İki cumartesi pokerde hep kaybettim. Üçüncü defa gene gittim ve bu sefer çok yüksek oynadım. Galiba muhakeme kabiliyetimi kaybediyordum. Buna rağmen yirmi sterlin kazandım. Anneme son defa yüz sterlin göndermiştim param da suyunu tamamiyle çekmişti.

Pazar sabahı Mark:

— Dawn Witherbie ile gittiğin bu cumartesi eğlencelerinde gittikçe gecikmeye başladın. Neler yapıyorsunuz kuzum, dans mı var?

— Hayır, evvelâ sinemaya, sonra onun evine gittik. Annesi hastaydı zavallının, doktor gelinceye kadar yanında kaldım. Benim geç geldiğimi nereden anladın?

— Saat dörtte senin arabanın sesini duyuncaya kadar uyumadım ki... Bir şey söylemedim, kilot pantolonumun üzerindeki bir lekeyi siler gibi yaptım. Mark devam etti.

— Neyse, bu kadar geç kalmana rağmen pazar sabahları neşeli ve zinde oluyorsun... Dr. Roman ile seanslar ne âlemde?

— Söylemiyor mu o sana?

— Hayır.

— Bırakmak istiyorum artık bunu.

nie teklifi mecburen kabul eder, ama kocasını hiç sevmemektedir. Bir intihar teşebbüsünden sonra Mark, karısını bir ruh doktoruna tedavi olmaya razı eder. Doktoru önce evlerine davet ederler. Doktor, Marnie'ye ilk randevusunu verir. İkinci randevuda doktor ve Marnie konuşurlar. Doktor neticeden memnundur.

Sinirlerime dokunuyor.

— Vah vah! Telefon edip fikrini öğreneyim mi doktorun?

Bu süngüsü düşük halim bütün hafta devam etti. Geceleri öyle ruyalar görüyordum ki bunlar Londra'nın bütün psikiyatristlerini günlerce, haftalarca meşgul etmeye kâfi idi.

O çarşamba günü annemi ziyarete gittim. Sabah gidip akşam döndüğüm için mesele yoktu. Mark'a Garrods'la bir işim var diye bir yalan uydurdum.

Annemi her zamandan daha neşeli gördüm. Ama benim durgunluğum derhal ona tesir etti. Gece kalmıyacağımı söyleyince somurtmaya başladı. Bu sefer Mr. Pemberton ile de fazla meşgul olmadı. Çaydan sonra, Lucy mutfakta bulaşıkları yıkarken ben:

— Anne, babam ne zaman öldü diye sordum.

— Baban mı? Eceliyle ölmedi ki. Harbde öldü, boğuldu; bin dokuz yüz kırk üçte. Niye soruyorsun bunu?

— Merak ettim... Geçen gün aklıma geldi ben hiç hatırlamıyorum bunu.

— Nasıl hatırlıyabilirsin ki. Sen altı yaşında idin o zaman.

— Ama başka birçok şeyleri hatırlıyorum. Altı yaş o kadar küçük sayılmaz. 1943'te demek?

Annem yerinden kalktı ve bastonuna dayanarak odanın köşesine gitti ve siyah çantasını buldu, karıştırdı ve sonra:

— Sana göstereyim, dedi. Her şeyi ben bunun içinde saklarım. Sararmış bir gazete kupürü verdi elime. 14 haziran 1943 tarihli Western Morning News gazetesinden bir parça:

«Vazife başında ölenler: Frank William Elmer H. M. S. Cranbrook, 10 haziran, 41 yaşında; adresi: Mulberry sokağı 12 numara.»

■

O pazar sabahı kahvaltı ederken Mark birdenbire:

— Şu poker partilerinden usanmadın mı? diye sordu.

Az kalsın lokmam boğazımda kalıyordu:

— Ne? Ne partisi?

— Hani canım şu Terry'nın partileri.

— Beni takip mi ettiriyorsun sen?

— Hayır, ama geçen gün Dawn'ı gördüm, annesini sordum. Bana hasta olmadığını söyledi. Gerisini bulup çıkarmak zaten pek zor bir şey de değildi...

— Peki, niye gitmiyeyim yani?

— Mesele o değil; niye bana yalan söylüyorsun?

— Çünkü sana doğruyu söylersem, gitmemi istemiyeceksin de onadn.

— Evet doğru. Ama yalnız Terry olduğu için. Yoksa ben senin hiçbir işine karışmam.

Biraz korktum doğrusu. Ya beni Torquay'a kadar takip ettirdi ise? Ama gene de inat ettim:

— Terry'ye gitmemde ne mahzur var sanki?

— Bu hususdaki düşüncelerim biraz şahsi belki, onun için «benimle alâkası yok» diyeceksin. Ama bana göre Terry bu dünyaya yaraşmıyan insanlardan biri. Tezatlarla dolu. İyi bir iş adamı olmak sevdasında ama, olamıyacak. Büyük bir âşık rolünde, ama beceremiyor bunu da. Belki bu başarısızlıkları yüzünden sinsileşmiş... Şu Glastonbury işini düşün bir defa. Bunu daha yüzüne vurmadım ama, bu iş onun ne adam olduğunu göstermeye kâfi. Onun düşmanlığına aldırış etmiyorum ama, arkadan vurmasına tahammülüm yok.

— Yani şimdi ne yapacaksın ?

— Bilmiyorum daha. Senin partilere gitmemeni istememdeki sebeplerden başlıcası bu. Karım olduğun için her iki taraftan da olamazsın. Gürültü patırdıdan hoşlanmam ben. Rex'e bu Glastonbury işini açtım. Holbrook'larla birlikte bizi yemeye çağırmayı ve işi orada tatlılıkla halletmeyi düşünüyor. «Böyle esaslı bir aile mirasının mahvolması doğrusu yazık olur» diyor.

— Ne vakit çağıracak bizi?

— Galiba gelecek haftadan sonra. Ne ise sen Terry'nin ne mal olduğunu anladın, değil mi?

— Tabakları sofradan topladım, inat damarım kabarmıştı galiba, bunu Mark anladı ve devam etti sözlerine:

— Seni kendi haline bırakmak için elimden geleni yaptım Marnie. Benim için zevkli bir şey değil bu. İşime de tesir ediyor, uykularıma da. Dr. Roman'a gitmekten başka sen her istediğini yapıyorsun. Ben de iyi günleri sabırla bekliyorum. Ama sen Terry ile oynaşmaya başlarsan o zaman başka bir çare düşünmem lâzımgelecek.

— Benim Terry ile uynaştığım yok. Sen galiba kıskanmaya başladın.

Mark beni omuzlarımdan yakaladı ve yüzümü kendisine döndürdü:

— Evet, kıskanıyorum, Marnie. Senin konuştuğun insanları kıskanıyorum, ben işte çalışırken senin burada geçirdiğin saatleri kıskanıyorum. Hattâ o kendini beğenmiş budala kuzenimi de kıskanmak mecburiyetindeyim. Böyle bir şeyi hiç hissetmemiştim şimdiye kadar, buna sebep de olmazdı zaten şayet aramızdaki münasebetler normal olsaydı.

— Canımı acıtıyorsun! Beni bırak...

— Bir facia aktörü rolünde olmak istemem. Seni kendi haline bırakmaya razı oldum. Bu durum beni yıpratıyorsa, bana ait bir iş bu. Ama seninle yaptığımız pazarlığa Terry ile beraber gezmeye gitmek dahil değildir; bunu bil!

Kendimi kurtardım ve onu kapıda bırakarak dışarı çıktım.

■

O hafta Doktor Roman:

— Üçüncü ayımızı aşağı yukarı doldurduk Mrs. Rutland, ama gene bir engel ile karşılaşmış bulunuyoruz. Acaba ipnotizmayı bir tecrübe etsek, ne dersiniz? dedi, Sonra ilâve etti:

— Bir Pentothal iğnesi yaparak ipnotizmanın tesirlerini suni şekilde elde edebiliriz. Bu ilâcın hiçbir kötülüğü de yoktur, pekâlâ işimizi görebilir.

(Devamı gelecek sayıda)

MORAN A 571

Sağlık !

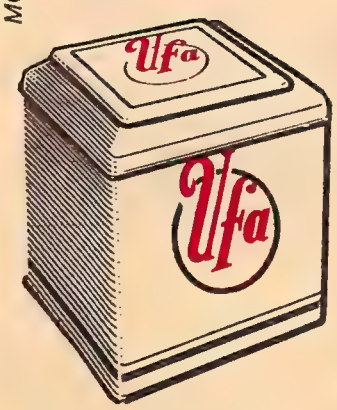

UFA nebati margarinini siz de bir kere deneyiniz.

Türkiyenin en büyük fabrikalarında, itina ile hazırlanan Ufa, en hassas mideleri bile yormayan margarindir.

★ mükemmel yemeklik bir margarin olan Ufa, tamamen saf ve nebatidir.

★ bol vitamini haviz bulunan Ufa, daha besleyicidir.

★ lezzetinden muhakkak hoşlanacağınız Ufa, aynı zamanda ekonomiktir.

Lezzetli ve vitaminli Ufa, evinize sıhhat getirir.

UFA

Yemeklik Nebati Margarini

Turyağ Fabrikalarının bir mamulüdür.

REKLÂMCILIK - 3379 - 459

YALAN YUVASI

YAZAN: MARY HOWARD — ÇEVİREN: NİHAL AKKAYA 24

İKİ erkek yukarı çıktılar. Faure, Bill'e yer gösterdikten sonra:

— Stephanie İngiltere'ye, babasının yanına gitti, dedi, maalesef sizin mektubunuz da eline geçmedi. Size onun Londra'daki adresini verebilirim. Ona lâyık bir erkek olduğunuzu da, onu tekrar aramakla ispat ettiniz. Bu sabah ondan aldığım telgrafı okuyabilirsiniz.

Telgrafta: «Bill dönünce, kendisini beklediğimi söyleyiniz» cümlesi yazılıydı.

Bill'le Claude Faure, birbirlerinden pek dostane bir şekilde ayrıldılar. Faure, aklına estikçe Bill'le Stephane'yi ziyarete geleceğini de söylemeyi unutmadı.

■

Villânın misafir odasında, Marion Jerome, Caroline'e doğru ağır ağır ilerliyordu. Kadıncağız, yuvasını kurtarmak için son bir çareye daha başvurmak istemiş, Caroline'nin ayağına gelmişti. Fakat Caroline'nin yüzündeki soğuk ifade, onu birdenbire ümitsizliğe düşürdü. Onunla konuşmanın faydasız olduğunu anlamıştı. Hiç birşey söylemeden geri dönmek daha doğru olacaktı. Geri dönerken Caroline, kadının yolunu kesti:

— Ziyaretinizin sebebini söylemeden mi gidiyorsunuz?

— Kocamı benden çalan kadının ne biçim bir insan olduğunu gözlerimle görmek istemiştim. Bu isteğim yerine geldi, geri dönebilirim. Kocamı sevmediğinizi de anladım. Onu bedbaht edeceksiniz.

— Beni iyi dinleyin, hanımefendi. Kocanız benim nazarımda ne ifade ediyor biliyor musunuz? Para... Evet, sadece para... Onun karşılığında da benim gibi kelepire kavuşacak. Aslında kocanızın aptalca hareketlerinden usandım. Ondan tiksiniyorum, ama parası var işte... Onun uğruna ömrüm boyunca kocanızın kahrını çekeceğim.

Marion'un gözleri yaşlarla dolmuştu. Elleriyle yüzünü kapayarak kapıya doğru yürüdü. Terasın kapısından gelen bir erkek sesi iki kadını da birden oldukları yerde hareketsiz bırakmıştı.

— Gitmeyin, beni bekleyin, Marion.

Terasın kapısında duran Charles Jerome'un yüzü kâğıt gibi bembeyazdı. Bakışları öfke saçıyordu.

Caroline, partiyi kaybettiğini anlamıştı ama, son bir kere daha şansını denemek istedi. Yalvaran bir eda takınarak:

— Charles ben ne bileyim... şey...

— Evet, benim vakitsiz geleceğimi ne bileceksin. Artık bana bir şey söylemeyin. Karıma anlattıklarınız kâfi.

Charles, karısına yaklaştı:

— Gelin, Marion, bu yalan yuvasından hemen çıkıp gidelim.

Karı koca, ikinci balaylarını geçirmek için Roma'ya gideceklerdi. Hemen villâdan çıkıp Charles'ın arabasına bindiler, hava meydanının yolunu tuttular.

Charles, izah etti:

— Karım Roma'ya gitmek istedi. Bir müddet Roma'da kalmayı düşünüyoruz. Ya siz nereye gidiyorsunuz, Bill?

— Bu sabah bir telgraf aldım, Londra'ya gitmem lâzım.

— Ama sakın yeni bir maceraya atılayım demeyin?

— Hayır, efendim, artık macera filân yok. Bu son macera az kalsın hayatıma maloluyordu. Üstelik sevdiğim kızı da kaybedecektim.

— Bill, oğlum, eğer evlenmeyi düşünüyorsan her halde deli toplu bir iş sahibi olmayı da istersin değil mi? Biz Kanada'da yeni bir iş kurmayı tasarlıyoruz. O işin başına seni getirebilirim.

— Teşekkür ederim, bu işi kabul edeceğimi şimdiden size va'dediyorum.

■

Stephanie, Nice'den ayrılmadan önce babasına bir telgraf çekmişti. Caroline'le Bill'i daha fazla düşünmek istemiyordu. Şimdi onu düşünerek tek mesele babasının onu nasıl karşılayacağıydı. Londra hava meydanında uçak şirketinin otobüsüne bindi. Otobüsten inerken ufak tefek sevimli bir kadın yanına yaklaştı.

— Annenizin resimlerine o kadar benziyorsunuz ki, sizi nerede olsa tanırdım. Ben Ann Cameron'um, yani üvey anneniz... Mektubunuzu da telgrafınızı da bu sabah aldık. Eve rahat gitmenizi sağlamak için otomobili getirdim.

Yolda, kadın anlatmaya başladı:

— Savaş yıllarında babanızın hastabakıcılığını yaptım. Sonra da evlendik. Babanız ancak tekerlekli sandalyesiyle hareket edebiliyor... Onun bu hali sakın sizi şaşırtmasın. Babanız, sizi eller elinde bırakmayı hiç istemiyordu ama buna da mecburdu. Yaralandıktan sonra birkaç sene çok ağır hastalandı. Ölümle pençeleşti. Sizin babanızı o halinde görmenizin hiç de doğru olmıyacağını düşündük. Bayan Courtney de sizin çok mesut olduğunuzu söylüyordu. Babanız, sizin nihayet yuvaya dönmeye karar vemenize çok sevindi... Ben de keza...

■

Birkaç gün sonra, hava meydanının otobüsünden inen Bill, kalabalık arasında kendisine gülümseyen Stephane'yi görünce şaşırdı. Koşa koşa kızın yanına gitti. İki sevgili birbirlerine sarılmaya çekiniyorlardı. Şu birkaç gün içinde birbirlerine yabancı oluvermişlerdi.

Bill sordu:

— Benim hangi uçakla geleceğimi nereden öğrendin, Stephanie?

— Claude, Nice'den telgraf çekmiş. Bill, sevgilim, mektubunu ancak dün alabildim. Villâda kalıp seni bekliyemediğim için özür dilerim.

Bill, hemen kıza sarıldı:

— Unutalım artık bunları, hepsi geçti.

Stephanie, birden ağlamaya başlamıştı.

Bill, kızı teskin etmek istedi:

— Benim esrarengiz tavırlarım da seni üzdü galiba... Fakat o zaman mecburdum. Charles Jerome, hükümetin gizli işlerine yardım ediyordu. Ben de onun sağ koluydum. Bir Alman kadın kâşifin bulduğu gizli silâhın plânlarını elde etmek için Almanya'ya gitmem lâzımdı. Kadını ben daha önceden tanıyordum. Bu işi kolayca başarabilirdim. Ama kadın gözlerimin önünde öldürülünce benim de hayatım tehlikeye girdi. Almanyadan kaçıp Nice'e geldim. Fakat yarım kalmış olan işi bitirmek için Almanya'ya dönmem icabediyordu. İşte bu yüzden sana ilerisi için kati bir şey söyliyemiyordum. Çok şükür, artık bütün tehlikeleri atlattım. Evlendikten sonra seninle beraber Kanada'ya gitmeyi düşünüyorum.

— Bir daha tehlikeli maceralara atılmamak şartiyle bu teklifini kabul ediyorum. Kanada benim için de yepyeni ve mesut bir hayatın eşiği olacak...

Bill gülümsiyerek kıza sarıldı:

— Bu akşam ne yapıyoruz? Beraber yemek yiyelim mi, yoksa seni annemle tanıştırmamı mı istersin? Faure, dağdaki köşkünü balayımız için bize kiralamayı kabul etti. Ne dersin?

— Çok iyi olur. Yalnız bir mesele var... Daha yirmi yaşımı bitirmedim. Beni babamdan resmen istemen lâzım.

Bill birden endişelendi:

— Beni damatlığa kabul eder değil mi?

— Her halde. Fakat bir kere onun fikrini almamız lâzım.

Kolkola, telefon kulübesine doğru yürüdüler. Stephanie, içeri girip bir numara çevirdi.

— Ann, siz misiniz? Hayır, mühim bir şey yok... İşler yolunda. Lûtfen babama, Bill'i akşam yemeğine eve getireceğimi söyler misiniz?

SON

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

30 ağustostan 5 eylûle kadar doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 mart - 20 nisan

Sizi üzen hadiseleri önlemek için esaslı çareler bulmalısınız. Geçici tedbirlerin iyiliği uzun zaman sürmez. Dikkatli olmanız lâzım.

BOĞA BURCU
21 nisan - 21 mayıs

Kalbinizdeki sevgiyi boş yere atmaya çalışmayın. Aşk irade ile kaybolmaz. Onu ancak hafifletebilirsiniz. Gayeniz de bu olmalı.

İKİZLER BURCU
22 mayıs - 20 haziran

Karar vermek için mütemadiyen tereddüt gösteriyorsunuz. Bu sizi geciktiriyor. Uzun düşünün ama kararınızı verirken acele edin.

YENGEÇ BURCU
21 haziran - 22 temmuz

Oldukça sıkıntılı günler geçirmişsiniz. Yıldızınıza bakılırsa, durumunuz kötü değil. Şayet biraz sabırlı olursanız, ferahlıyacaksınız.

ASLAN BURCU
23 temmuz - 22 ağustos

Alışkanlıklarınızın hepsini birden bırakamazsınız. Ama bazı çok zararlılarından vazgeçmeye çalışın, ilerde zarar görmemiş olursunuz.

BAŞAK BURCU
23 ağustos - 22 eylûl

Çok sevineceğiniz bir haber alacaksınız. Bu haberden sonra hemen harekete geçmeyin, yapacaklarınızı evvelâ iyice düşünün.

TERAZİ BURCU
23 eylûl - 22 ekim

Uzun bir yoldan gelen iki insan hayatınıza büyük bir yenilik getirecek. Bir dönüm noktasının eşiğindesiniz. Biraz bekleyiniz.

AKREP BURCU
23 ekim - 21 kasım

Kova burcuna bağlı bir insanla müşterek işiniz olacak. Bu işte dikkatli davranacak olursanız o insandan fayda temin edebilirsiniz.

YAY BURCU
22 kasım - 20 aralık

Kendinize hiç bakmıyorsunuz. Sağlığınızı tehlikeye sokacak hareketlerden vazgeçin. Bugünkü durumunuzu muhafaza edebilirsiniz.

OĞLAK BURCU
21 aralık - 19 ocak

Bırakın sizin aleyhinizde ne söylerlerse söylesinler. Doğru yoldasınız. Kimseyi dinlemeyin, yolunuza dikkatle devam ediniz.

KOVA BURCU
20 ocak - 18 şubat

Sizi çok seven bir insanın kalbini kırmışsınız. Haksız olduğunuzu da kabul etmiyorsunuz. Siz de onu seviyorsanız, ona göre davranın.

BALIK BURCU
19 şubat - 20 mart

Fazla mağrursunuz. Bu gurur birçok fırsatları kaçırmanıza sebep oluyor. Daha samimi olun, biraz başka insanlara da kıymet verin.

Sevdiği insanla başbaşa yaşamak için Gabon'da vahşi ormanların içinde yaşıyan ünlü Fransız mankeni ve paraşütcüsü Colette Duval, yeni hayatından çok memnun...

Aşkı Uğruna Afrika Ormanlarına Yerleşen Kadın

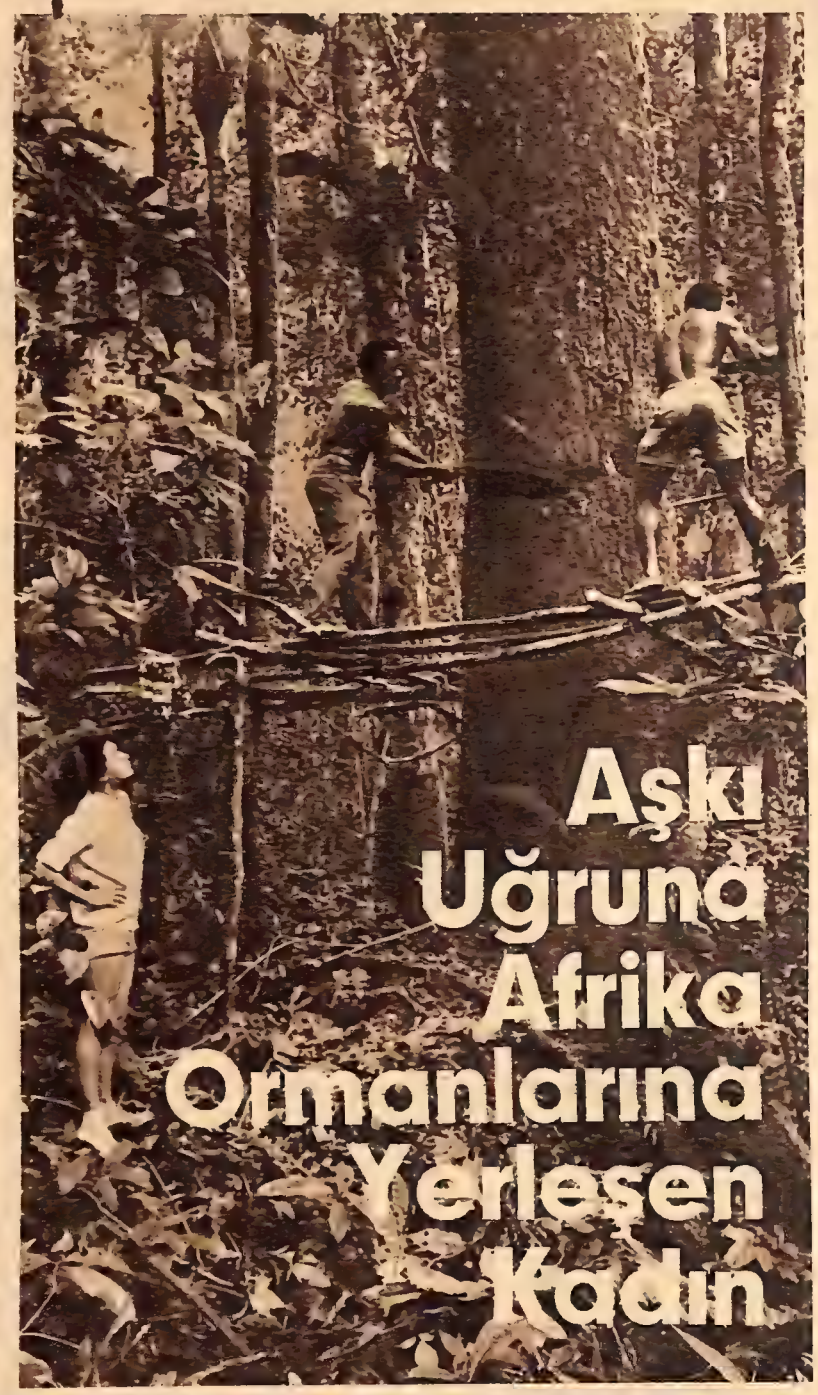

Sabahın erken saatlerinde iş başı yapan zenciler, her birinin boyu 30-40 metreye yaklaşan ağaçları kesip nehre atıyorlar. Bu kütüklerden, sonra kontrplâk yapılacaktır.

BİR zamanlar Fransızların meşhur bir manken-paraşütçüsü Colette Duval vardı. Genç kadın Paris'in en kibar moda evlerinin salonlarından, yüz binlerce meraklının tıkabasa doldurduğu stad tribünlerine kadar her yerde tanınan bir şöhretti. Büyük moda evlerinin en aranılan mankenlerinden biri olan Colette Duval, aynı zamanda komple bir sporcuydu. Binicilik, tenis gibi değişik spor kollarının yanında paraşütçülüğü ile şöhret yapmıştı.

Çoktan beridir adı işitilmez olan Colette Duval'ın geçenlerde Afrika'nın balta girmemiş ormanlar bölgesinde sessiz sadasız bir hayat yaşadığı öğrenildi. Genç kadın Paris'in hareketli ve baş döndürücü hayatından bıkarak kara kıtanın en ücra köşelerine gizlenmişti.

Çok geçmeden meselenin aslı öğrenildi. Bütün bunlara sebep aşktı. Herkesin tanıdığı Colette Duval, âşık olunca, Paris'in baş döndürücü Champs-Elysées'sinden kaçıp, Gabon'un rutubet kokan bir orman kulübesine sığınmak zorunda kalmıştı! Tabiî sevgilisi olan Hubert Pelletier adlı genç ve yakışıklı bir orman mühendisiyle beraber...

Colette Duval, bu yeni hayatından çok memnun görünüyor. Yakın zamana kadar yaşadığı Paris'in hareketli hayatını tamamen unutmuşa benziyor. O kadar ki şu anda onun için moda defileleri de, paraşütle atlama müsabakaları da fazla bir şey ifade etmiyor.

Colette Duval'in Afrika'daki hayatı büyük bir yeknasaklık ve sükûn içinde geçiyor. Bulunduğu ormanlık bölgede kendisinden ve sevgilisinden başka beyaz yok. Elli kadar amelenin hepsi de simsiyah yerli. Sabahın erken saatlerinde iş başı yapan zenciler her birinin yüksekliği 30-40 metreye yaklaşan ağaçları kesip nehre atıyorlar. Ağaçlar da şehirdeki fabrikalarda kontrplâk yapılmak üzere kullanılıyor. Bütün bunlara rağmen Colette Duval, muhite alışmış görünüyor. Yerlilerin lisanına çalışıyor, onların eşleri ve çocukları ile ilgileniyor. Onlara yardımcı olmaya gayret ediyor.

Geceleri vakitlerini beraberlerinde getirdikleri klâsik plâkları dinliyerek geçiren genç çiftin başlıca eğlencelerini cumartesileri arazi otomobillerine atlıyarak en yakın şehir olan Libreville'e sinemaya gitmek teşkil ediyor. Böylece biraz olsun yalnızlıklarını, çektikleri sıkıntıları unutmaya çalışıyorlar. Geri dönerlerken bütün ümitleri, ertesi haftaya kadar sinemadaki filmin değişmesi temennisinden başka bir şey olmuyor.

Bütün bunlara rağmen şimdilik ikisi de olup bitenleri normal karşılıyorlar. Bilhassa Colette Duval:

— Hiçbir şeye pişman değilim, paraşütçülük ne kadar macera ise, Gabon'da yaşamak da o derece heyecanlı, diyor.

neleri: 6

T TAŞI

Taşlama Yeri

Kıralın iki oğlu kız kardeşlerini almışlar gele gele bu günkü "İçmelerin" bulunduğu yere gelmişler. Kardeşlerini öldürmeye kıyamamışlar, bir tavşan avlayıp kanına kız kardeşlerinin gömleğini buladıktan sonra babalarına vermişler.

Prenses başına gelenlerden ve halini anlatamamaktan üzüntülü, uzun müddet öylece kalakalmış. Çok sonra karnı acıkmış, ağabeysinin bıraktığı çıkından biraz yiyecek alıp yemiş. Yedikten sonra da susamış. Kalkmış su aramaya başlamış. Az sonra bir kayanın dibinden kaynayan bir suya raslamış. Eğilip içmiş. Fakat su tuzlumsu olduğundan, o kadar susuz olmasına rağmen fazla içememiş. Aradan biraz zaman geçince karnı ağrımaya, başlamış. İçinde ne var ne yok hepsi çıkmış. O boşalma ile de karnı dümdüz oluvermiş.

Meğer zavallı Prenses şifası bu su olan gizli bir derde yakalanmış. Kendisini öyle iyileşmiş görünce çocuklar gibi sevinçli doğru babasına koşmuş:

— Babacığım demiş, sizler benim günahımı aldınız ama Tanrı gariplerin yardımcısıdır, bak ben iyi oldum, demiş.

Sonra kız bu şifalı suyun bulunduğu yeri düzelttirmiş, kurnalar taktırmış. İçmeleri herkese açmış. Günü gelip ölünce de, vasiyeti üzerine onu bu içmelerin yanıbaşındaki tepeye gömmüşler.

Aradan uzun seneler geçmiş. İçmeler şifa arayanlarla dolup dolup taşmış. İçmelerin başında bulunanlar su içen her hastanın eline bir taş verip:

— Al bu taşı, git şu tepenin üstündeki mezara bırakıp gel yoksa şifa bulamıyacaksın derlermiş.

İşte bugünkü "İçmeler" o kıral kızının yaptırdığı içmelerdir. Mezarı da "İçmeler'in" hemen arkasındaki ikiyüz metre kadar yükseklikteki tepenin üstündedir. Ama bu mezar, bugün, o tepenin üstünde altmış - yetmiş metre kadar yükselmiş irili ufaklı taşlardan meydana gelen ikinci bir tepenin altında kalmıştır. "İçmeler'den" her su içen hâlâ eline bir taş alıp o tepeye çıkar ve kıral kızının mezarının üstünde yığılı taşlara bir yenisini ilâve eder.

Ama bu gün halk bu işi şifa bulmak niyetiyle değil de şeytan taşlamak üzere yapar. Zira prenses işin başında günahkâr olarak tanınmıştı. Zamanla o taşların kulları günah çağıran şeytanı taşlamak için çıkarıldığına inanılmaya başlamış. O yüzden de bugün buraya "Şeytan Taşlama Yeri" denmektedir.

Yurdumuzdaki her şifalı suyun her ılıcanın bir efsanesi vardır. Halkın anlattıklarından derlediğimiz bu efsane kitaplarda da yer almıştır. Buraların eski adı Klazomen idi. Roma imparatorlarından birinin kızı Klazomen sayfiyesinde iken hastalanmış. Rahatsızlığı safra taşından imiş. Bu civarda bulunan bir kaynaktan su içerek şifa bulmuş. O meçhul zamanlardan beri bu içmeler kulanılıyormuş.

İzmirden 45 kilometre kadar uzaklıktaki bu içmelere her yıl binlerce insan gelir, suyundan içer şifa bulur. Halk, bu suyun, insanın içinde taş, toprak, kurt, kuş ne varsa düşürdüğüne, inanmaktadır.

Sadece

bir kolonya değil....

kolonyadan

çok daha üstün....

çok daha fazla....

Bir

DOCTEUR Renaud PARIS kolonyasıdır

İLÂNCILIK 70

İLÂNCILIK - 5838 - 453

Hayat ın film romanı: 6

SAADET AVCISI

OYNIYANLAR:

Olivie de Havilland
Bette Davis
George Brent
Dennis Morgan

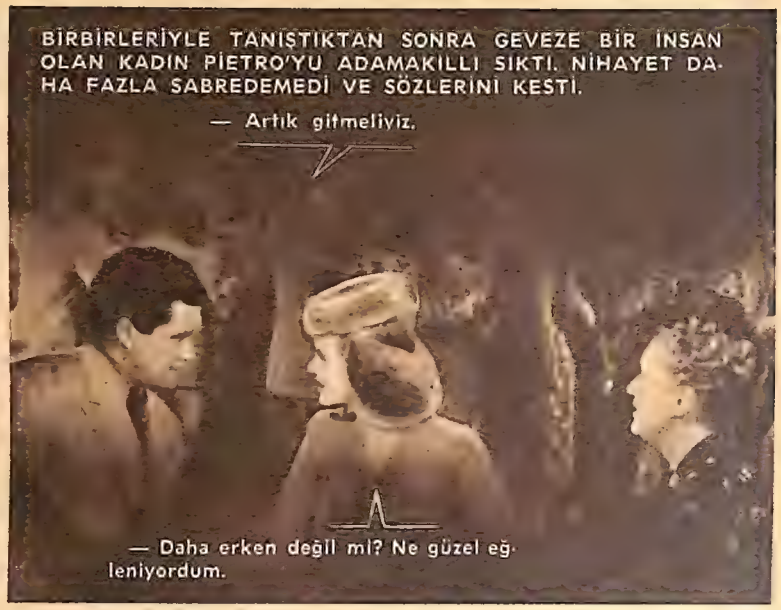

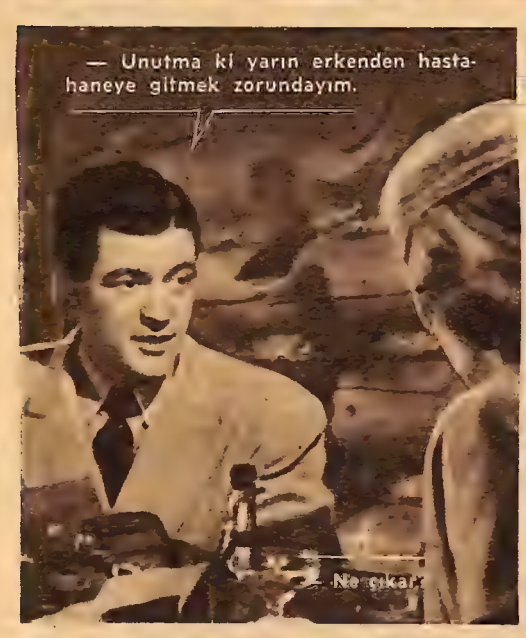

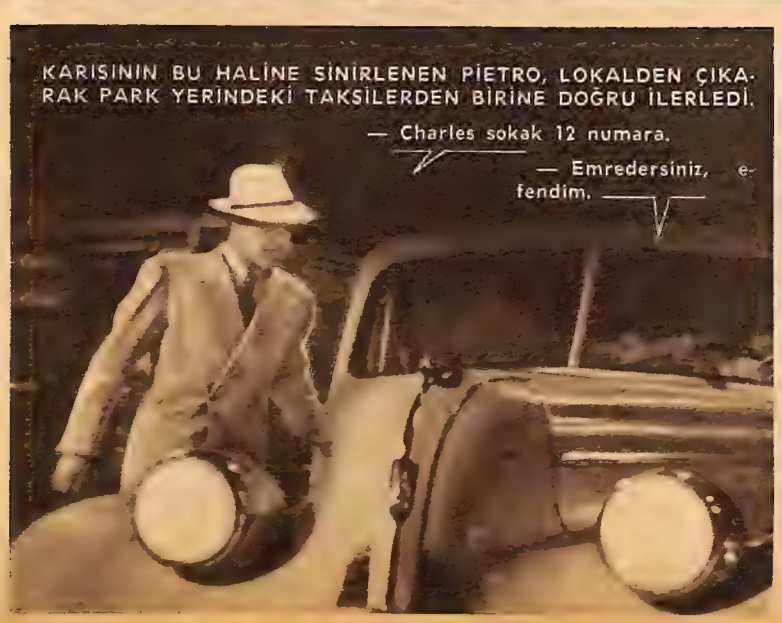

FAKAT LOKALİN IŞIKLARI GÖRÜNÜNCE KARISININ KARŞISINDA ZAYIF GÖRÜNMEMEK İÇİN GENE FİKİR DEĞİŞTİRDİ.

— Vaz geçtim. Eve dönüyoruz.

— Peki, efendim.

BÜYÜK BİR ÜZÜNTÜ İLE İÇERİ GİRDİ.

O GECE EVE DÖNÜŞÜNÜ BAMBAŞKA BİR ŞEKİLDE TAHAYYÜL ETMİŞTİ. İŞTE O ZAMAN, STANLEY GİBİ KAPRİSLİ BİR KADIN İLE EVLENDİĞİNE İYİ EDİP ETMEDİĞİNE DÜŞÜNMEYE BAŞLADI...

BU SIRADA YATAK ODASINDAN BİR SESLE YERİNDEN FIRLADI.

— Sevgilim nihayet gelebildin...

— Stanley!

STANLEY KENDİSİNDEN EVVEL EVE GELMİŞ, SANKİ HİÇBİR ŞEY OLMAMIŞ GİBİ KOCASINA GÜLÜYORDU.

— Hiç gelmiyeceksin zannetmiştim.

— Yaptığın hareketle dayağı hakkettiğinin farkında mısın?

— İyi ve söz dinleyen bir zevce olmak için mi?

— Hayır, beni çılgına döndürdüğün için. Benim her şeyimsin sen.

— Oh, sevgilim!

BİR BUSE İLE DUDAKLARI BİRLEŞİRKEN, PİETRO AZ EVVEL DALMAK ÜZERE BULUNDUĞU KÖTÜ DÜŞÜNCELERİ TAMAMİYLE UNUTTU.

PİETRO İLE STANLEY AŞKLARİYLE SAADETİ BULMUŞ GİBİ GÖRÜNÜRLERKEN, ROY İLE CRAİG DE HER GEÇEN GÜN ÜZÜNTÜDEN BİRAZ DAHA KENDİLERİNİ SIYIRIYOR BU ARADA BİRBİRLERİNE KARŞI DA DAHA FAZLA SEMPATİ DUYUYORLARDI.

— Şimdi beni nasıl buluyorsun?

(Devamı gelecek sayıda)

En İyiler Ölecek

YAZAN: ERIC ROMAN — ÇEVİREN: AZİZE BERGİN

BU ROMANIN BAŞLADIĞI 18. SAYIDAN BU SAYIYA KADAR ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Genç Macar gazetecisi, "Stalinvaros" sanayi sitesinden döndükten sonra da orada tanışmış olduğu İlona'yla ahbaplığı devam ettirir. Orczy'nin kâtibesi Margaret de işten ayrılıp evlenmiştir. Orczy ona bir gün yolda raslar, evine gider. Diğer taraftan Macaristan'da da siyasi durum, gittikçe karışmaktadır. Rusya'da Stalin ölüp de yerine Kruşçef geçince, diğer komünist memleketlerde olduğu gibi, Macaristanda da idare adamları arasında değişiklikler olur. Genç Macar gazetecisi Orczy, tehlike içinde olduğunu anlamıştır. Eylûl ayında günlerden bir gün, Margaret erkek arkadaşı, Orczy'nin evine gelir.

19

ASANSÖRLE yukarı çıkarken, Margaret'in kucağındaki çocuğa şöyle yan gözle baktım. Yavrucağın tombul yanaklarından birer damla yaş kurumuş kalmıştı...

Daireden içeri girer girmez, Margaret sanki evin kırk yıllık hanımıymış gibi çocuğu masanın üzerine koydu. Çantasından temiz bezler çıkarıp altını değiştirdi. Sonra da:

— Ben gidip ellerimi yıkayayım, sen de çocukla biraz meşgul ol, dedi.

Maria, gözlerini tavana dikmiş sessiz sadasız yatıyordu. Onu oyalamaya çalışmak lüzumsuz olacaktı. Ben de karşısına geçip çocuğu seyrettim. Margaret salona döndüğü zaman sordum:

— Maria kaç aylık?

— Yedi aylık... Doktor onun vaktinden erken doğduğunu söylüyor... Neyse bence çocuğun kaç aylık olduğu mühim değil... Benim bütün endişem onu sıhhatli bir çocuk olarak yetiştirebilmek. Allah bugünleri de aratmasın, razıyım.

— Neden böyle ümitsizsin, Margaret?

— Hayat çok pahalı... Çocuk doğmadan önce onun ne kadar çok paraya ihtiyacı olacağını anlamamıştık. Bir nezle olsa, doktora ve ilâca dünyanın parası gidiyor. Sonra maması ve giyimi de büyük bir masraf kapısı oldu. Kocam masrafları kapamak için başka bir isimle gündüz ekibinde de çalıştı. Fakat iş meydana çıkınca, ceza olsun diye on gün ücret vermediler. O zaman çocuğun sütünü borca aldık. Biz de sabah akşam sade suya birer çorbayla karnımızı doyurduk. O günlerde Maria'nın da huysuzluğu üzerindeydi. Hiç durmadan ağlıyordu. Zaman zaman çıldıracak hale geldim...

— Vah vah, Margaret, çok üzüldüm... Şimdi durumunuz düzeldi mi bari?

— Eh, hiç olmazsa kocam çalışmaya başladı. Fakat borçlarımızın hepsini temizleyemedik. Bu gece de buraya gelmek istememin sebebi, eski borçlarla ilgili... Kapıcıya borcumuz var. Vermezsek bizi kapıdan içeri sokmayacakmış...

— Çok üzüldüm, Margaret... Elimden geleni yapmaya hazırım.

— Çocuk pek vakitsiz doğdu... Biraz malî durumumuzu düzeltebilseydik tabiî şimdi bu kadar sıkıntı çekmiyecektik.

— Peki ama çocuğu kreşlerden birine bırakıp sen de bir işe girsen olmuyor mu?

Margaret elinin tersiyle gözlerinde biriken yaşları sildi:

— Her şeyim öldü ama birazcık gururum var... Sonra bu çocuk hayatımın yegâne ışığı... Onu da kaybedersem ben yaşayamam...

Margaret utangaç bir tavırla çantasını açtı, eski bir gazete kâğıdına sarılı birkaç çelik alet çıkardı:

— Kocam evde de çalışmak için bunları almıştı ama şimdi çalışmasına imkân yok. İşine yararsa al, fiyatları da ucuz...

Aletlere baktım, pek işime yarayacak şeyler değillerdi ama Margaret'e yardım etmek istiyordum.

— Bunların hepsine dört yüz florin vereyim, dedim.

Sonra da ne zamandır zihnimi kurcalayan bir meseleyi öğrenmek istedim:

— Evlenmek hususunda niçin bu kadar acele ettin, Margaret? Güzeldin, zekiydin... Başka her hangi biriyle pekâlâ evlenebilirdin.

— Ah, bunlar saçma... Şu halime baksana... Nerem güzel benim? Hem bu dünyada herkes lâyık olduğu eşi bulur.

— Pişman değilsin ya?

Margaret omuzlarını silkti:

— Artık bir kere olan oldu... Bundan sonra pişmanlık duymanın ne faydası olur? Saat kaç?

— Sekize yirmi var.

Margaret, bir elini omzuma koydu:

— Senin de neşeni kaçırdım, Andras... Kusura bakma, inşallah bir daha sefere daha neşeli mevzulardan konuşuruz.

— Seninle tekrar buluşabildiğime çok sevindim. Sık sık görüşelim, Margaret. Hiç olmazsa ayda bir kere çocuğunu al bana gel. Eski günleri anar, eğleniriz.

— Kocam gece nöbetinde olduğu geceler gelebilirim. Sana gelmeme kocam kızmaz ama belki aklına kötü bir fikir gelir... Tekrar tekrar teşekkür ederim, Andras. Çocuğu bir kere öpmek istemez misin?

Maria'nın yuvarlak yanaklarını hafifçe öptüm. Maria'nın gözleri benimkiler gibi yemyeşildi...

■

İlona'nın annesi kendi halinde sakin bir kadıncağızdı. Daha ilk karşılaştığımız gün kırk yıllık ahbapmış gibi samimî olduk. Bayan Maroth, haklı olarak kızı hakkındaki düşüncelerimi öğrenmek istiyordu. İlona'yla evlenmeyi aklıma kayduğumu söyleyince kadının bana olan sevgisi daha da arttı.

İlona da hayatından çok memnundu:

— Dokuz ay sonra doktor olacağım. Tezimi hazırlamak için de Szemere çocuk hastanesinde çalışacağım... Çocuklara bakmak ne güzel değil mi? Evlendiğimiz zaman evimizin çocuklarla dolmasını isterim...

■

Ekim ayında Macar gençliği Rusların Macaristana hâkim olmak istemelerine karşı mitingler tertiplemeye, sessiz yürüyüşler yapmaya başladı. Her tarafta beyannameler dağıtılıyor, çeşitli toplantılarda Rusların tecavüzkâr hareketleri nefretle anılıyordu. İlona da tıp fakültesinde yapılan toplantılara katılmaya başlamıştı... Tabiî ben de onu yalnız bırakmıyordum. Bir gün gençler etrafımı sardılar. Hükümete karşı gelmek için hazırlandıkları bildiriye imzamı atmamı istediler. Önce tereddüt ettim ama vicdanımın sesine de daha fazla karşı koyamayacaktım. Kâğıdı imzaladım.

Artık benim için de İlona için de tehlikeli günler başlamıştı. Gençlik İmre Nagy'nin yeniden başbakan olmasını istiyordu. Budapeşte'nin geniş meydanları günün her saatinde hürriyet ve İmre Nagy'nin başbakan olmasını isteyen nümayişçi talebelerle doluydu.

İlona'nın nümayişler arasına katılmasını hiç istemiyordum ama bir kere olan olmuştu.

Bir akşam üstü gazeteden çıkmak üzereyken telefon çaldı, İlona'nın annesi kızını merak etmişti. Benden malûmat soruyordu.

Hemen İlona'nın çalıştığı hastaneyi aradım. Oraya da hiç uğramamıştı. İlona'nın Meclis meydanında toplanan nümayişçiler arasında olabileceğini düşünerek oraya gittim. Yanılmamıştım. Kalabalık arasında dolaşırken İlona'yı benim eski arkadaşlarım Tibor ve Denes'le beraber buldum. Tibor beni görür görmez bağırdı:

— Vay, beyim maşallah, nereden böyle? Bütün gün seni araya araya bir hâl olduk.

Ben hemen İlona'nın koluna girdim. Onu kaybetmek korkusu içime işlemişti. Kızın kolunu sıkı sıkı tutmuştum. Böyle yapmasam sanki bu kalabalığın onu elimden alıp uzaklara götüreceğini zannediyordum.

Tibor mırıldandı:

— Haydi sen de bizimle gel...

— Nereye gideceğiz?

— İmre Amcayı almaya (gençlik arasında İmre Nagy'nin adı İmre Amcaydı).

— İmre Amcayı almaya mı? Nee?

Ne için diye soracaktım. Fakat kalabalığın İmre Nagy'yi isteriz avazeleri, bu suali sormama lüzum bırakmadı.

Cebimden bir sigara çıkarıp yakmaya çalıştım, fakat ellerim titriyordu.

— İmre Amcayı almaya gidecek başka kimse yok mu?

Tibor, acı acı mırıldandı:

— Her halde bulunur...

İlona, bana sımsıkı sarılmıştı:

— Sakın onlarla gitme, sevgilim.

Denes, sert bir sesle İlona'ya çıkıştı:

— Sen erkeklerin işine karışma bakalım...

— Andras'ı sizin elinize bırakamam... Zaten zavallının başını kâfi derecede derde soktunuz, bari bundan sonra rahat bırakın...

— Rica ederim, İlona, sen bu meseleyi bana bırak...

Tibor sırtımı okşadı:

— Haah, şöyle şimdi erkek olduğunu anladım.

İlona öfkeden tir tir titriyordu. Fakat ben onun bu halini görmemizlikten geldim. Denes'e döndüm:

— Demek siz İmre Amcayı istiyorsunuz... Benim bu işdeki rolüm ne olacak?

— Arabada anlatırım... Kaybedecek bir dakikamız bile yok.

Korku içinde geçirdiğim günleri hatırlamıştım. Denes'e:

— Yapacağımız işin ne kadar tehlikeli bir iş olduğunu biliyorsun değil mi? dedim.

— Biliyorum...

— Peki öyleyse gidelim...

İlona koluma yapışmış ağlıyordu:

— Yalvarırım gitme... Hayır, seni bırakmayacağım.

Kolumu çektim:

— Eee, sen de işi lüzumundan fazla büyütüyorsun. Haydi sen benim eve git, bekle.

İlona'ya karşı pek sert davranmıştım ama başka türlü hareket etsem, belki İlona'nın yalvarışlarına dayanamayacaktım. Halbuki arkadaşlarla gitmek istiyordum.

Denes'in koluna girdim:

— Haydi bakalım, yoldaş Denes, gidelim...

İmre Nagy, birbuçuk sene önce başbakanlıktan istifa etmiş ve hemen Buda'nın kuzey kesimindeki villâsına çekilmiş, siyasetten tamamen alakasını kesmişti. Siyasi hayata dönmek istemediğini, ömrünün geri kalan kısmını basit bir Macar vatandaşı olarak geçirmek istediğini muhtelif vesilelerle herkese ilân etmişti.

Denes'e sordum:

— Bakalım Nagy'yi kandırabilecekmiyiz?

— Elimizden geldiği kadar kandırmaya çalışacağız, fakat tabiî gene kendisinin bileceği bir iş.

— Bu önemli işi niçin benim üzerime yüklediniz? Sebebini bir türlü anlıyamadım.

— Sen belki komünizm prensiplerine ihanet etmiş bir insansın ama, Macar Milletinin iyiliğini istediğinden ve bu uğurda her tehlikeyi göze alabileceğinden emin olduğumuz için seni seçtik.

— Yani komünizm idealleriyle Macar Miletinin isteklerinin birbirine uymadığını mı ima etmek istiyorsun?

— Hayır, öyle bir niyetim yok. Şu parlamento meydanında toplanmış olan kalabalığı sükunetle kavuşturmak için isteklerini yerine getirmek lâzım. Komünizm meselesi sonradan kendi kendine hallolur. *(Devamı gelecek sayıda)*

Yılın En güzel, En sıhhatli Çocukları

Enis Kaftancı
İSTANBUL

Özbekler kardeşler — İSTANBUL

Mahmure Çakıcı
İSTANBUL

Göknur Bozkurt
İSTANBUL

Hürriyet Kırkayak
İZMİR

Ayten Özgün
ANTAKYA

Turgay Alkan
MARDİN

Esra Güneyi
BURSA

Talât Güven
CEYHAN

Murat Günsm
İSTANBUL

Sezgin Ercüment
ADAPAZARI

M. Kemal Ors
ÇORUM

OKUYUCU MEKTUPLARI

Samsundan Bay İsmail Öz'e:

Hava tabakası dünyamızın bünyesine aittir. Dünya ile birlikte dönmektedir. Fezada bir cisim ne kadar hızla giderse gitsin, bir rüzgâra mâruz kalmaz. Çünkü fezada hava yoktur.

■

Amasyadan B. H. Akor'a:

Sorduğunuz ses saantkârları Ankara Radyosunda çalışmaktadırlar. Ev adreslerini bilmiyoruz. Ankara Radyosuna mektup gönderebilirsiniz.

■

Bostancıdan Bayan E. Saraç'a:

Erip, Arapçada «âkil, zeki» anlamına gelir. Eribe «akıllı, zeki kadın» demektir. 1309 rumi, 1331 arabi ayında zilhicce ayı ile kasım ayı aynı günde başlamıştır. Kurban Bayramının birinci günü olan 10 zilhicce, kasım ayının da 10'uncu gününe raslamıştır. O gün cumartesidir.

■

Adanadan Bay F. Gücük'e:

Hayat mecmuası mektuplaşmalara tavassut etmemektedir. Esasen elimizde adresler de yoktur.

■

Nazilliden Bay İ. Tığlıya:

Kitapların maliyeti, kaç forma olduğuna, kaç aded basılacağına, kâğıdın cinsine göre hesaplanır. Bunlar bilinmeyince bir rakam söylemek mümkün değildir. Kitabevlerinden birine müracaat ederek bir fikir alabilirsiniz.

Çanakkaleden Bayan B. A.'ya:

Sorduğunuz zatın adı «Esin Nafiz»dir. Kadın berberliği bir görgü ve meleke işidir. İyi bir kadın berberinin yanında çalışarak öğrenebilirsiniz.

■

Balıkesirden Bay Turgut Yücel'e:

Kelimenin aslı «Ferâî»dir. Bu kadın isminin bir efsanesi olduğunu duymadık.

■

Bebekten F. Özar'a:

Beyoğluna çıktığınız zaman büyük kütüphanelere uğrayınız. Ecnebi neşriyatı satan bu kitapçılarda aradığınızı bulabilirsiniz.

■

İsrail okuyucularımızdan Bay Y.K.'ya:

Alâkanıza teşekkür ederiz. Hayat mecmuası okuyucularının isteğine göre sağlık yazılarını hususi bir hekime yazdırmaktadır. Bu mevzuda hariçten makale almamız mümkün olamıyor.

■

Kendirliden Bay Ali Akyırdır'a:

Yazdığınız rakam iki milyon bin üç yüz yetmiş lira altmış iki kuruş olarak okunur. Bir milyon denir ama, bir bin ve bir yüz denmez. Bilhassa çok rakamlı sayılar arasında bir bin, bir yüz diye okumak yanlıştır. Birden fazla rakam olduğu zaman okumak zarureti vardır. Beş bin, iki yüz gibi.

■

Adanadan Bayan Ş. Çöktüye:

1945 senesi ramazanının onuncu günü 19 ağustos pazar gününe raslamıştır.

■

Samsundan Bay Kadir İlter'e:

1316 yılı ramazanının 27'nci gecesi, 18 ocak 1901 cuma gününe raslar.

Güzel bacakların cazibesi
tüysüz ve düzgünlüklerin dedir

OPILCA
HOŞ KOKULU
Krem Depilâtuar
Bacak ve kollardaki kılları çabuk ve katî temizler

İLÂNCILIK - 5854 - 472

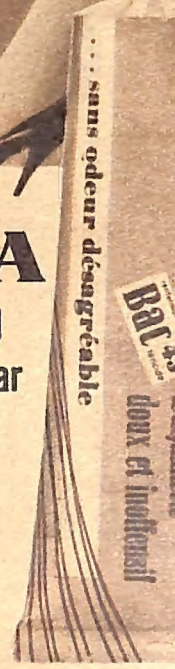

OLİVİN – Almanya – TÜRKİ

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

TÜRK DENİZALTICILIK TARİHİ: Millî Müdafaa Vekâleti Deniz Kuvvetleri Kumandanlığı neşriyatı olarak yeni çıkan bu eser, kıymetli denizaltıcılarımızdan Albay Raşit Metel tarafından yazılmıştır. 600 sayfa tutan bu büyük ve çok kıymetli eser Türk denizaltıcılığının başlangıç yıllarına ışık tutarak zamanımıza kadar kaydettiği inkişafları vesikalariyle tesbit etmekte, bu suretle Türk Deniz Kuvvetlerinin ve Türk milletinin iftihar edeceği bir denizaltıcılık tarihi hüviyetini taşımaktadır. Denizcilik tarihimizle alâkalı okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz. Fiyatı 25 liradır.

Rizeden Bay İ. İslâmoğluna:

Efesteki şifalı suyun tesirinin bir sebebi de inanmak ve safiyetle bağlanmaktır. Meryem Anayı biz, Peygamber olarak tanıdığımız Hazreti İsanın annesi olarak biliriz. Kuranı Kerimde adı geçer. Kutlu tanıdığımız böyle bir kadınnı evi olarak tesbit edilen yerde dua etmek ve Tanrıya bütün varlığiyle bağlanarak ondan şifa dilemek sizi hayrette bırakmamalıdır. Siz sudan içiniz ve duanızı istediğiniz gibi yapınız. Her kul Tanrıya kendi dili ve kendi dini ile yalvarır.

BİLMECE

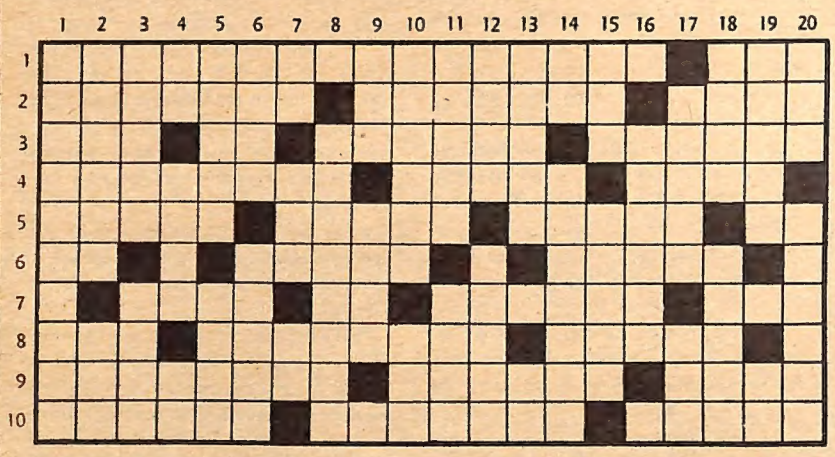

SOLDAN SAĞA: 1: Kanunînin büyük savaşlarından biri — Büyük cet. 2: Mitolojik — Eskiden İstanbula verilen bir isim — Alev. 3: İsim — Su — Kırşehir ilçelerinden — Bir cins peynire verilen isim. 4: Birinci İslâm halifesi — Küçük körfez — İnce direk. 5: Her yıl malının kırkta birini fakirlere verme. — Farsça anne demektir — Bazı şark vilâyetlerimizde yakıt olarak kullanılan gübre — Nota. 6: En şiş karınlı alaturka çalgı — Tapınak — Çağ. 7: Familya — Vücutta hâsıl olan şişkinlik — Şehrin küçüğü — Muğlanın ilçelerinden. 8: Tersi en iptidai deniz taşıdı — Kısmak veya eksiltmek — Sıtmaya iyi gelen bir ilâç. 9: Şekerli su ve limonla yapılan bir şerbet — Ululuk — Siyah. 10. Fizikte kanunu olan bir durum — Botanik — Tersi kedi cinsi.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Amerika Birleşik Devletlerinden bir cumhurluk. 2: Hedefe ulaşma — Bağlı. 3: İğri — Çardak üzümü ağacı. 4: Binek hayvanı — Hiç olmazsa — Bir emir. 5: Ekmeğe verilen mecazî isim — Yuva. 6: Alaturka makamlardan — Aleni satış. 7: Nota — Dolayısiyle anlatma — Fırlat. 8: Mutavassıt. 9: Kumaş tüyü — İllet. 10: Soyluluk — Tersi hassas bir tüy. 11: Âsap — İlçe. 12: Yirminci yüzyılın korkunç keşfi — Kusurlu. 13: Gözlem — Beraber anlamına gelen bir takı. 14: Lâhza — Terbiyeli davranış. 15: Tümsek — Subay. 16: Mütehassıs memur veya işçi. 17: İlgi — Dördün yarısı. 18: Araç — Tersi yasa. 19: Bütün — Nota. 20: Tersi maddi veya mânevi tazyikle mustarip etmek — Bir mesele hakkında etraflıca bilgi vermek.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	P	A	P	A	T	R	U	S	■	M	A	K	İ	N	E	■	A	D	E	T	A
2	A	K	A	L	A	■	E	G	E	D	E	N	İ	Z	İ	■	O	Ğ	U	L	■
3	Ç	■	R	■	F	A	R	İ	S	■	N	A	H	İ	D	E	■	E	R	■	■
4	A	H	A	D	■	B	E	D	A	V	A	M	A	L	■	S	A	M	A	N	■
5	B	U	S	E	Ç	İ	N	O	L	A	N	■	L	E	B	A	L	E	P	■	■
6	Ö	Z	U	R	■	D	A	N	T	S	■	D	■	N	A	R	İ	N	■	H	■
7	R	U	T	U	B	E	T	■	H	A	K	İ	M	■	R	E	L	■	M	İ	■
8	E	R	■	N	A	L	■	H	■	K	A	B	A	H	A	T	■	T	A	S	■
9	G	■	P	E	L	E	R	İ	N	■	L	A	Y	İ	K	■	V	A	H	A	■
10	İ	Z	İ	N	■	R	E	Ç	İ	N	E	■	A	Z	A	M	E	T	■	R	■

KARİKATÜR

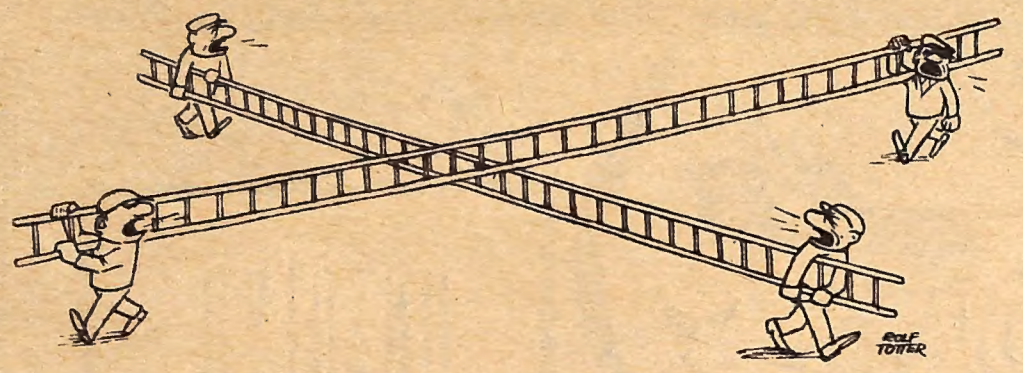

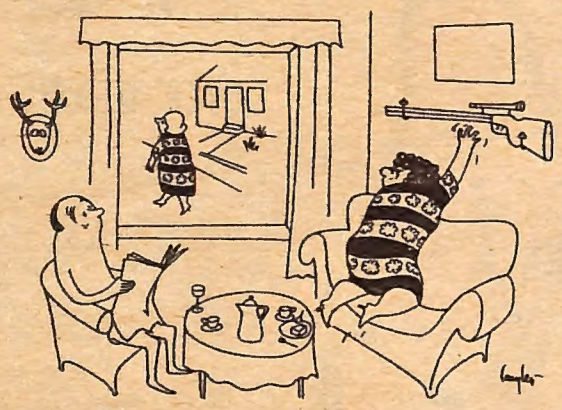

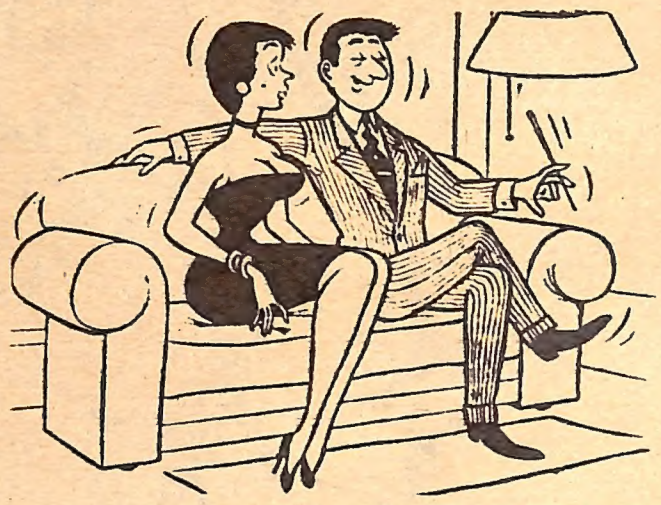

— Evleneceğim kadının mücevherleri, kürkleri, son moda elbiseleri, otomobili, apartmanı olmalı, yazık bunların hiç biri sende yok.

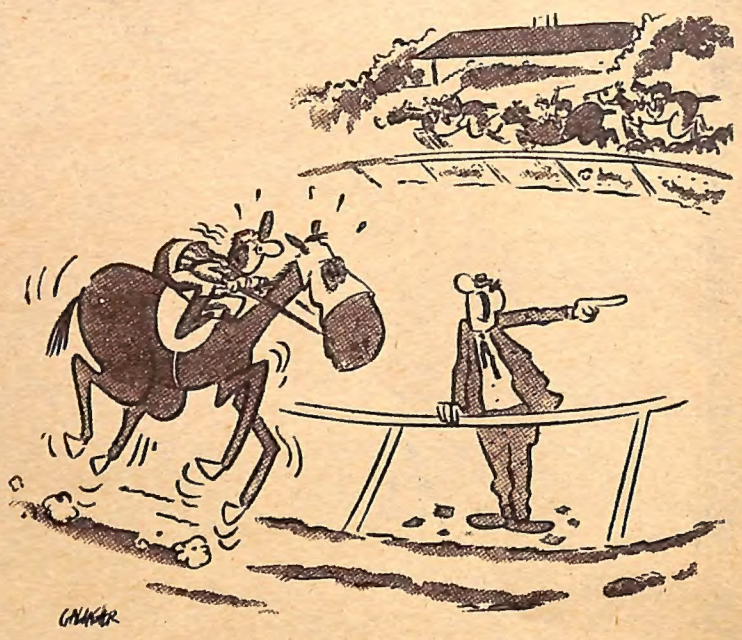

— Senin önündekiler beş dakika evvel köşeyi döndüler.

ANTALYA
TEKSTİL FABRİKASI
ÇEKMEZ POPLİN
SOLMAZ EKOSE
LÜKS MENDİL
Hikmet Andaç